

"Farkınız Okumak Olsun"
İKRA

İlim kültür
ve rahmet
derneği
bülteni

ÜCRETSİZDİR

Yıl:10 • Sayı:39 • Ekim-Kasım-Aralık 2016 • www.ikraderneği.com

Allah yolunda öldürülenlere ölüler demeyiniz

Samimi Müslüman
Şehit Mehmet YILMAZ

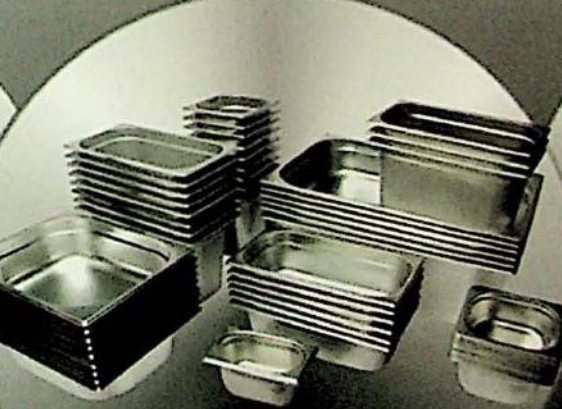
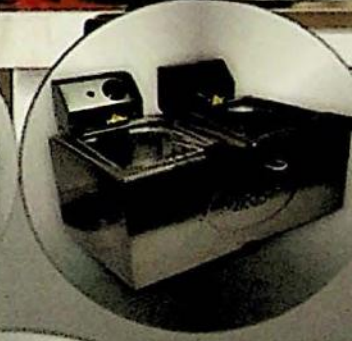
Röportaj: Ayşegül YILMAZ
Şehit Mehmet YILMAZ'ın Eşi

Yeni Bir Dönem,
Yeni Bir Başlangıç

★★★★★
ÜRET
ÇELİK

ÜRET ÇELİK
MUTFAK EŞYALARI SAN. TİC. LTD. ŞTİ

0 212 **549 81 88**

iletisim@uretcelik.com
www.uretcelik.com

Bâbu's-selâm

Arzusu Hep Şehit Olmaktı... Oldu da..

“Mü'minlerden öyle erler vardır ki, Allah'a verdikleri sözde durdular. Öyle ki onlardan kimi adağını yerine getirdi (şehit oldu), kimi de şehit olmayı bekliyor! Fakat onlar hiçbir şekilde verdikleri sözü değiştirmediler.” (Ahzab suresi: 23).

Türkiye olarak, İslâm dünyası olarak zor bir süreçten geçiyoruz. Küfür, tek millet halinde üzerimize geliyor; canlarımıza, mallarımıza ve inancımıza kastediyor. Açık düşmanın bu saldırıları yetmiyormuş gibi, bir de bizden görünen hainlerin ve satılmışların alçaklıklarıyla yüzleşiyoruz. Bu alçaklığın en şiddetlilerinden birini 15 Temmuz gecesi yaşadık. Onlarca yıldır müslümanların mallarını, imkânlarını ve çocuklarını etrafında toplayan bir alçağın, bu milletin silahıyla, tankıyla, topuyla, savaş uçağıyla yine bu millete saldırmasına şahit olduk. **Ama bir şeye daha şahit olduk ve bütün dünyayı da şahit tuttuk: Bu milletin alçaklara, hainlere ve satılmışlara pabuç bırakmayacağına ve bütün mazlum milletlerin umudu haline gelen bu vatanın sahipsiz olmadığına.**

Millet olarak büyük bir sınav verdik; bir taraftan birliğimizi, beraberliğimizi ve kardeşliğimizi perçinlerken, diğer taraftan açık ve gizli düşmanların elli yıldır oluşturdukları bir tuzağı da boşa çıkardık. Ama bunun için bedel de ödedik. İkiyüze yakın insanımız hayatını kaybetti, ikibinden fazla insanımız da yaralandı, bazıları sakat kaldı. Yüce Allah'tan hayatını kaybedenlere rahmet, yarallılara acil şifalar, yakınlarına ve milletimize sabırlar diliyoruz.

Darbeci hainlere karşı Boğaz (15 Temmuz Şehitleri) Köprüsünde direnirken şehit olanlardan biri de, Derneğimizin kurucuları arasında yer alan Mehmet Yılmaz abimizdi. Onu yakından tanıyanların bu sayımızdaki şahitliklerinden de anlaşılacağı üzere kendisi gerçekten şehitlik arzusuyla yaşayan, hayatını İslâmi hizmetlere adayan biriydi. **Şehadetinden kısa bir süre önce gittiği umrede yaşadığı şu olay onun Allah yolunda ölmeyi ve şehitliği ne kadar arzuladığına ışık tutuyor:** Türkiye'den umreye giden yaşlı bir teyze kafilesini kaybediyor. Otelinin neresi olduğunu da bilmeyen teyze son derece endişeli. Duruma vakıf olan Mehmet abimiz, endişe içindeki teyzeyi teselli ediyor ve “merak etme, kafileni/otelini bulacağız, buluncaya kadar da senden ayrılmayacağım” diyor. Teyzenin otelini bulmaları sekiz saatlerini alıyor. Teyze Türkiye'de kendisini aramak için Mehmet abimizden telefon numarasını istiyor, Mehmet abimiz ise yaptığı iyiliğin bir karşılığa dönüşmemesi için numarasını vermeyeceğini, ama kendisi için bir dua etmesini istiyor. Teyze nasıl dua edeyim diye sorunca, “Allah burada, bu mukaddes topraklarda canımı alsın, burada öleyim” dileğini söylüyor. Teyze, “oğlum nasıl bu şekilde dua ederim, böyle bir dua etmem.”, diyor ve şu şekilde dua ediyor: **“Allah sana şehitlik nasip etsin ve seni şehit olarak yanına alsın.”**

Biz onun yaşantısından ve aldığı dualardan, şehitlik mertebesine eriştiğine inanıyoruz. Mehmet Yılmaz abimizin bir diğer özelliği de, Dergimizin kapak çalışmalarını ve Derneğimizin hazırladığı kitap, kitapçık ve broşürlerin tasarımlarını yapan kişi oluşuydu. Tabi hepsini de Allah rızası için ve hiçbir ücret almadan yapıyordu. Şahsen (Dernek için de olsa) ücretsiz yapılacak her iş için onu biraz mahcubiyetle arıyor, ama her defasında karşımda kendisine Allah için, İslâm için hizmet edeceği bir fırsat sunulmasının sevincini yaşadığını hissediyordum. Şehit Mehmet Yılmaz abimizi çok özleyeceğiz... Bu vesileyle ona ve diğer şehitlerimize tekrar Rabbimizden rahmet, yarallılarımıza acil şifalar diliyoruz; bu milletin ve ümmetin düşmanlarının tuzaklarını boşa çıkarmasını niyaz ediyoruz.

Selam ve dua ile...

Av. Halil KENDİR

İKRA Derneği
Yayın Kurulu Başkanı

Sayı: 39 Ekim - Kasım - Aralık 2016
Bu yayın İlim Kültür ve Rahmet (İKRA) Derneği Bültenidir.
3 ayda bir yayınlanır.
Ücretsizdir.

İlim Kültür ve Rahmet (İKRA) Derneği
adına Sahibi ve Sorumlu Müdürü
Av. Emin Atalay

Yayın Kurulu
Halil Kendir - Erdoğan Aydın -
İlhan Uluç - Hakan Uluç
Fatih Coşkun - Vural Erce
Feyyaz Kalkan - Ahmet Fuat Yahyaoğlu

Reklam
Emin Atalay GSM: 0554 651 43 43

Sekreteryası
Erdoğan Aydın

Basıldığı Yer
Yazmat
0212 483 22 77

Tasarım
Klon Ajans

Adres
Çınar Mah. 5/2 Sk. No:8 Bağcılar / İSTANBUL
Tel: 0212 434 04 87 - 0212 562 54 44
www.ikraderneği.com

Dergimiz Bağcılar Basın Savcılığının 2007/24 sayılı evrak bilgileriyle basılmaktadır.
Dergimiz bu sayıda 5.000 adet basılmıştır.

içindekiler

10

TARİHE YÖN VEREN ŞEHADETLER

03 Kitap Tanıtımı / Alim ve Tağut -Yusuf el KARDAVİ-

04 Ahmet EFE / Şehitlik Nedir, Şehit Kimdir?

06 Emin ATALAY / İlahi mi Söylüyorsun Dua mı Ediyorsun Mübarek?!

08 Ahmet YAPICI / Şehitlik Adanmışlıktır!

19 KİTAPLA HAYATI DEĞİŞENLER: Yakup YEMEZ

24 DOSTLARININ DİLİNDEN ŞEHİT MEHMET YILMAZ: Adem YAVUZ

25 DOSTLARININ DİLİNDEN ŞEHİT MEHMET YILMAZ: Adem KOCAMEŞE / Hasan AKGÜL

26 DOSTLARININ DİLİNDEN ŞEHİT MEHMET YILMAZ: Yasin ESEN / Hatip DEMİR

27 DOSTLARININ DİLİNDEN ŞEHİT MEHMET YILMAZ: İlhan ULUÇ

28 DOSTLARININ DİLİNDEN ŞEHİT MEHMET YILMAZ: Talip DEMİR

29 DOSTLARININ DİLİNDEN ŞEHİT MEHMET YILMAZ: Abdusselam GÜLTÜRK

30 Merkez Haberler: Açılış Yemeği

32 İletişim

12

RÖPORTAJ: AYŞEGÜL YILMAZ

20

SAMİMİ MÜSLÜMAN ŞEHİT MEHMET YILMAZ

Alim ve Tağut -Yusuf el-Kardavi-

KİTAP
TANITIMI

Vural
ERCE

Bu sayımızda Derneğimizin Kitap Okuma Programı'nın 1. sınıfında yer alan bir kitaptan bahsedeceğim. Gerçek alimlerin mücadelesini ve "ilmiyle amel olmanın" anlamını anlatan bir kitap: Alim ve Tağut.

Yaşadığımız günlerde de ilim adamlarının, alimlerin nasıl olması gerektiğine ışık tutan bir kitap. İlimin değeri, gerçek alimlerin olaylar/haksızlıklar/zulümler karşısında nasıl tavır sergiledikleri roman penceresinden sunuluyor kitapta. Yaşanmış gerçek bir örnek üzerinden. Yusuf Kardavi'nin Alim ve Tağut adlı romanı, bu anlamda bizlere canlı bir model sunuyor. "Said b. Cübeyr nihayet Mekke'ye gelmişti. Talebelerini eğitiyor onları zalim idareye karşı bilinçlendiriyordu. O gün de çevresinde öbelenen gencecik talebelerine ders veriyordu. Oğullarım! İlim, Allah'ın kullarından dilediğine verdiği büyük bir nimettir. Bu nimetin şükürü ise onunla amel etmek ve insanlara öğretmektir... İşte bu nedenle ben sizi Hz. Peygamber'in kendisinden sonra ümmetini sakinleştirdiği şeyden sakındırıyorum, münâfık alim olmaktan.

Öğrencilerden biri şaşırarak sordu: --Münâfık alim mi? Nasıl olur da bir adam hem münâfıklığı hem alimliği aynı anda nefsinde bulundurabilir? Münâfık alim, kalbinde Allah korkusu olmayan sözde alimdir.

Ali b. Ebu Talib, Hz. Peygamberden şu hadisi nakletti: "Ben size, mü'minden de müşrikten de sakınmanızı tavsiye etmeye gerek duymuyorum. Çünkü mü'mini, imanı kötülükten alıkoyar. Müşrikin ise sahip olduğu küfür damgası sizi sakındırmaya yeter. Ama ben size münâfık alimden sakınmanızı tavsiye ediyorum. Çünkü o diliyle sizin bildiklerinizi söyler, ama sizin hoş görmediğiniz işleri yapar." Anlamıştı öğrenciler, ilmin bazı insanları nasıl olup da zalime itaatten, zalime itaate fetva vermektan alkoymadığını...

Tâbi'nin önde gelen büyük alimlerinden olan Said b. Cübeyr yalnız tefsir ve hadis rivayetleriyle değil, diğer

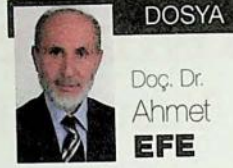
bilimlerdeki engin bilgisiyile de İslâm tarihindeki yerini almıştır. Şüphesiz onun genelde bütün Müslümanlarca, özelde ise alimlerce örnek alınacak en önemli özelliği ise, her halükârda ve canı pahasına hakkı haykırmaktan, zalimlerin zulmüne karşı koymaktan taviz vermemesidir. Nitekim bu onurlu duruşunun ve mücadelesinin sonunda şehitlik makamına ulaşmıştır.

Meşhur Emevi kumandanı Zalim Haccac'a karşı Abdurrahman ibn Eş-as ile birlikte mücadele etmiştir. Bu mücadelelerde öyle şeylere şahit olmuştur ki, Mekke'nin kuşatılması, bu şehrin mancipliklarla vurulması ve Kâbe'nin yıkılmasına dahi tanıklık etmiştir. Kitapta söz ile mücadeleyi yeterli görmeyerek, günü gelince kalemını bırakıp kılıca sarılan, kütüphaneleri terk edip savaş meydanlarına koşan, kaleminin mürekkebine şehid kanını katan bir alimin hayatını anlatan, çağlar boyu süren, çağlar boyu sürecekte olan, mücadeleden çarpıcı bir kesit sunuluyor... Kitap okunduğunda, zalimin ve zulmün her zaman var olduğu, ancak önemli olanın, bunların karşısına dikilecek yiğitlerin olması gerektiği ve bu noktada da alimlere öncülük görevi düştüğü anlaşılmaktadır.

Ahmet PAKALAN tarafından tercüme edilen kitap, Bengisu Yayınları tarafından kitap okurlarıyla buluşturulmuştur.

ŞEHİTLİK NEDİR, ŞEHİT KİMDİR?

DOSYA

Doç. Dr.
Ahmet
EFE

Tabiinin büyüklerinden Mücahid:

"İslam'da ilk şehit ilk Müslümanlardan Ammar'ın annesi Sümeyye'dir" der¹⁾. O gündür bu ölümcül kelime iman ehlinin en çok sevdiği kelimelerden olagelmıştır. Bu yüzden ârife tarif gerektirmeyecek kadar zihinlerde kabaca maruftur, bilinir. Ancak bu "bilene": "Şehidi, efradını cami' ağyarını mani' bir tarif et" denilse o da benim gibi düşünür. Hakikaten nedir ve kimdir?

Şehitlik Makamı:

Fatihayı her okuduğumuzda Rabbü'l-âleminden istediğimiz şeylerden biri de "bizi, kendilerine nimet verdiklerin yoluna sevk" niyazıdır. Nisa süresinde de bu nimet verilenlerin "nebil, sıddıklar, şehitler ve salihler" olduğu bildirilir. Nebiler(peygamberler)in Mevlamız katında en yüce mertebeleri ihraz ettiklerinde hiç şüphe yok. Şehitlerin de onlarla beraber zikredilmesi, nail olacakları yüce makamı gösterir. Yine Yüce Rabbimiz şehitlere "ölü" dememize razı olmuyor, onların, kendi katında "hayyün yurzak" olduklarını, kendilerine gösterilen izzet ve ikramdan dolayı çok sevinçli olduklarını ve bunu dünyadaki yakınlarına da müjdelemek istediklerini²⁾ bildiriyor.

Sevgili Peygamberimiz (sav) de, ölümün dayanılmaz acısını tadan hiç kimsenin bir daha onu tatmak istemeyeceğini, ancak şehidin, gördüğü ikramdan dolayı on kere dirilip tekrar tekrar ölmek isteyeceğini bildiriyor. O bildirdi ise hakı, doğrudur, çünkü o Es-Sadıku'l-masduktur.

İşte şehidin bu âlî makama erişmek her ha-

lis müminin temennilerinden biridir. Zira ölüm hak, her canlı onu tadacak, bari en âlâsı olsun. Ama bunun yolu nedir?

Şehitlik Yolları:

Kur'an-ı Kerim'de bizim anladığımız manada "şehit" kelimesine az rastlanır. Bu manada daha çok "Allah yolunda öldürülenler" ifadesi geçer. Kimdir bunlar? Bunları anlamak için "onlara ölü demeyin" ayetlerinin kimler hakkında indiğine bakmalıyız.

Yukarıda bahsi geçen ayetler cumhura göre Uhut şehitleri hakkında inmiştir: İbni Abbas'ın rivayetine göre Rasülullah (sav) şöyle buyurdu: Kardeşleriniz Uhut'ta öldürüldüklerinde Allah (cc) onların ruhlarını yeşil bir kuşun içine koydu, o her gün cennete gelir, meyvelerinden yer, sonra Arş'ın gölgesinde asılı altın kandillere tünür. Bu kardeşleriniz yemelerinde, içmelerinde ve istirahatlarındaki güzelliği görünce, "bizim ölmediğimizi, cennette diri olup rızıklandığımızı dünyadaki kardeşlerimize kim haber verebilir, ta ki onlar da cihattan geri kalmassınlar ve harpten kaçmassınlar" dediler. Bunun üzerine Allah (cc): "Ben bildiririm" buyurdu ve: "Allah yolunda öldürülenleri sakın ölümler sanma, onlar Rableri katında diriciler. (Öyle ki Allah'ın) lutf-ü inayetinden, kendilerine verdiği (şehitlik mertebesi) ile hepsi da şâd olarak (cennet nimetleri ile) rızıklanırlar. Arkalarının henüz onlara katılmayanlar hakkında da "onlara hiçbir korku yoktur, onlar mahzun da olacak değillerdir" diye müjde vermek isterler" ayetini indirdi.

Bu ayetler Bir-i Maüne şehitleri hakkında

inmiştir diyen alimler de vardır. Ri'l ve Zekvan kabileleri Rasülullah'tan yardım istedi. O da yetmiş kişi gönderdi. Pusuya düşürüp onları öldürdüler. Rasülullah (sav) da bir ay boyunca sabah namazında onlara beddua etti. Bu yüzden bu ayetler onlar hakkında indi diyenler de olmuştur.

Uhut'ta şehit düşen Cabir'in babası Abdullah veya Hz. Hamza ve Mus'ab bin Umeyr veya Bedir şehitleri hakkında indiğini söyleyenler de vardır.

Kurtubî bu görüşleri verdikten sonra şu hülasayı yapar: "Bu nüzul sebeplerinin hepsi de muhtemeldir. Burada aslolan şudur: Al-

Sevgili Peygamberimiz (sav) de, ölümün dayanılmaz acısını tadan hiç kimsenin bir daha onu tatmak istemeyeceğini, ancak şehidin, gördüğü ikramdan dolayı on kere dirilip tekrar tekrar ölmek isteyeceğini bildiriyor.

lah (cc) haber verdi ki şehitler cennette diridir ve nimetleri ile rızıklanmaktadır"³⁾.

Değerlendirme:

Görüldüğü gibi bu olaylarda şehit olanların ortak bir tarafı var: Allah yolunda, İslam uğrunda, İslam düşmanları tarafından öldürülmek. Acaba bu makam ve bu nimet sadece haklarında bu ayetlerin indiği o şehitlere mi mahsustur? Elbette hayır. Onlar gibi "Allah yolunda öldürülen" herkes şehittir. Çünkü "İtibar ayetlerin nüzul sebebinin veya hadislerin vürud sebebinin hususi oluşuna değil hükmün umumi oluşuna"

Aksi halde İslam Asr-ı saadet dönemine hapsedilmiş, kıyamete kadar tüm beşeriyet için HAK din olmasının ölü kesilmiş olurdu. Dolayısıyla, o ayetlerin nüzul sebebinde işaret edilenlerin vasıflarına sahip olan, yani doğrudan veya dolaylı olarak "Allah yolunda öldürülen" herkes şehittir ve va'd edilen cennet nimetlerine nail olur. Mevlây-ı Zülcelalin o engin rahmetini daraltmak kullara düşmez.

Çeşitleri:

Alimlerimiz şehitleri hakiki ve hükmi şehit veya dünyevî ve uhrevî şehit gibi kısımlara ayırırlar. Bazılarına göre sadece harp meydanında düşman tarafından öldürülenler hakiki şehittir, yıkanmadan ve namazı kılmadan elbiseleri ile defnedilirler. Harp meydanında yaralanır da tedavi edilir, yer-içer sonra ölürse, alimlerin ittifakla görüşü, o yıkanır öyle defnedilir⁴⁾.

Sadece uhrevî veya hükmi şehitlere gelince: Bunlar, yol kesici eşkiya ile savaşırken yaralanıp tedaviden sonra ölen, suda boğulan, ateşte yanan, enkaz altında kalan, veba, taun, ishal, sıtma, akrep sokması ve nifas halinde ölenler gibi bazı rivayetlerde şehit oldukları bildirilenlerdir. Rabbimizin rahmeti geniştir, ahirette bunlara da hakiki şehitlere yapacağı ikramı yapması umulur. Ancak dünyadaki işlemler bakımından bunların diğer ölümlerden farkı yoktur⁵⁾.

Son Söz:

Hakiki şehitlik mertebesi hem dünyevî hem de uhrevî bakımdan yüce bir merite. Ona gerçekten ermeye çalışalım. En azından Rabbimizden isteyelim. Zira Buhari harîc Kütüb-i Sitte'de rivayet edilen hadislerde Efendimiz şöyle buyurur: "Kim sıdk ile, kalbinden, şehit olmayı Allah'tan isterse, yatağında ölse bile Allah onu şehitler mertebesine erıştırir".

1. Es-Siratünnebeviyye, İbnü Kesir:1/495
2. Âl-i İmran:169-170

3. Kurtubî Tefsiri:4/269
4. A.g.e. 4/270-271
5. Büyük İslam İlimhali:279

DOSYA

Emin
ATALAY

İLÂHİ Mİ SÖYLÜYORSUN DUA MI EDİYORSUN MÜBAREK?!

“Canı dilden âşık oldum Muhammed’e Muhammed’e / Mevlâm lâyk eyle bizi Muhammed’e Muhammed’e”

Yukarıya ilk sözlerini yazdığım ilahiyi herhalde ilk Mehmet Yılmaz kardeşimden duymuştum. Bir pikniğe gidiyorduk. Otobüste en önde oturuyordu ve yanık yanık, yanmış yanmış söylüyordu. İlk dikkatimi çeken söylerken, sesinin tamamen gönlünden gelmesi idi.

Daha sonra da ne zaman ve nerede dinlersem dinleyeyim bu ilahiyi Mehmet Yılmaz kadar güzel söyleyen kimseyi duymadım. Dolayısıyla ondan başka kim söylerse söylesin onu dinlediğim kadar kulak kabartarak ve gönlüm kabarak dinle/ye/miyordum.

Hayır, abartmıyorum! Abartmadığım gibi, şehid olduğu için veya şehit olduktan sonra böyle düşünmüyorum. Hep böyle düşündüm ve düşünüyordum. Ama ilk defa beyan ve itiraf ediyorum: Onun kadar güzel ve onun kadar içli söyleyen yoktu bu ilahiyi.

Ve bir itiraf daha, Mehmet Yılmaz kardeşim hemen hemen her piknik veya gezide neredeyse istisnasız bu ilahiyi söylerken bendeniz mutlaka ağlardım. Gözlerim dolar, hüzünlenirdim. Çünkü onun söyleyişi başka idi. Başka idi çünkü

gerçekleri söylemekteydi: Âşıktı Muhammed’e (a.s.v)... Boşuna dememişler büyüklere: “Âşk adamı söyler!” Bunun için söylüyordu ve söylerken ruhuyla şehadet ediyordu sözlerine Mehmet Yılmaz.

İlerleyen zamanlarda muhabbetimiz arttıkça Mehmet Yılmaz kardeşimin bu ilahiyi nasıl ve niçin bu kadar içli söylediğini anlayabilmiştim. Zira Mehmet hakiki bir Hak âşığı idi. Tam bir Muhammed (s.a.v.) sevdalısı idi. Böyle olunca rol yapmadan ve duyduğu/hissettiği gibi söylüyordu. Dolayısıyla bunu bir ilahi gibi değil de bir dua gibi söylüyordu Mehmet...

Yıllarca birlikte yaptığımız dernek çalışmalarında bu hasbîliğini defalarca gördüm. Benim gibi tüm mesai arkadaşları da buna şehadet ederler. Bir takım zaruretiler sebebiyle Anadolu yakasına taşınmak zorunda kalınca elbette dostluğumuz bitmedi ve ama maalesef artık eskisi gibi sık görüşemiyorduk. Ama kardeş olduğumuzu biliyorduk. Kendisine giyabında dua ediyordum. Ediyordum çünkü biliyordum ki o da bana ve tüm kardeşlerine dua ediyordu.

Ve şunu görmüştüm; Mehmet sanki soyismine “seçerek” almıştı. Hak yolunda “Yılmaz” bir sa-vaşçı idi.

Şehadetini müteakip ailesini ziyaretimizde de “şehid eşi” olmanın bereketini metanetiyle gösteren hanımı da aynı hususa temas etmişti:

O “Yılmaz” olan Mehmedimiz 15 Temmuz kalkışmasının akamete uğraması için meydanlara çıkıp şehadete koşanların başında idi. Çünkü adı âşık olduğu peygamberin ismiyle aynı idi. Soyadı ise halet-i ruhiyesini en iyi anlatan isim idi: Yılmaz.

“Dünyadansa ölümü özler, ölümü isterdi. Her şeyi Allah içindi. Öyle zamanlar yaşadık ki, otobüsle/minibüsle falanca yere giderken, ezan okununca otobüsten iner ve camiye gider namazını kılar. Namazlarını eğer cemaatle kılamazsa mutlaka ilk vaktinde kılar...”

Subhanallah! O merhameti bol olan Rabbim elbette kime “şehitlik rütbesi” vereceğini çok iyi biliyor! Hanımının şehadetiyle şehidimiz namazı cemaatle kılamıyorsa, mutlaka ilk vaktinde kılıyordu.

O “Yılmaz” olan Mehmedimiz 15 Temmuz kalkışmasının akamete uğraması için meydanlara çıkıp şehadete koşanların başında idi. Çünkü adı âşık olduğu peygamberin ismiyle aynı idi. Soyadı ise halet-i ruhiyesini en iyi anlatan isim idi: Yılmaz.

Ah be Mehmedim! Şehadet haberini ilk aldığımızda, aklıma söylediğin o güzel ilahi geldi ve sesin kulaklarımda yankılandı. Haberi benimle birlikte alan yakınların şehadetine üzülmünce, onlara kızarak “öyle demeyin ve üzülmeyin! Bu bir mer-tebedir ve şehit ailesi için bereketlidir!” demiştim. Kolay mı şehid olmak. Bunun için önce Muhammed’e (s.a.v.) âşık olmak, sonra da “Yılmaz” olmak gerekiyor.

Belki de melekler hak ve hakikat yolunda Yılmaz bir şekilde ömrünün sonuna kadar çalışan ve kısacık dünya hayatını “şehadet rütbesi” ile taçlandıran Mehmedimizi karşılarken dua niyetiyle söylediği o ilahiyi karşılamış ve “Canı dilden âşık olduğun Muhammed’in komşuluğuna hoş geldin. Mevlâm seni Muhammed’e lâyk eylemiştir.” demişlerdir.

Daha ne denilebilir ki? Rabbim hepimize nasip etsin.

ŞEHİTLİK ADANMIŞLIKTIR!

DOSYA

Ahmet
YAPICI

Bir gün, bir adam Sevgili Peygamberimize gelerek kelime-i şehadet getirdi ve Müslüman oldu. Sonra da Medine'ye yerleşti ve çobanlık yaparak helal rızık için çalışmaya başladı. Peygamberimiz yeni Müslüman olan bu kişiyle ilgilenmesi için sahabe-i kiramdan birini tayin etti. O günlerde bir savaş olmuş ve birçok ganimet elde edilmişti. Hz. Peygamber (s.a.v.) bu ganimetleri Müslümanlar arasında taksim etti. Bir hisse de yeni Müslüman olan bu sahabeye gönderdi. Sahabi kendisine gelen ganimeti görünce ona bunun ne olduğunu sordu. Durum kendisine anlatılınca payına düşen ganimeti alarak doğruca Hz. Peygamber'e geldi. Kendisine gönderilen ganimet hakkında sorular sordu.

Hz. Peygamber (s.a.v.), "Bunu senin için ayırdım." buyurunca adam şu cevabı verdi: *"Ben sana ganimet elde etmek için değil -eliyle boğazını göstererek- şuramdan vurulup şehit olmak ve cennete girmek için sana tabi oldum."*

Hz. Ömer (r.a.) "Şehit, kendisini Allah'a adayan kimse dir." der. Buna göre şehitlik Allah'a adanmış bir hayatın şehadetle taçlandırılmasıdır.

Bunun üzerine Peygamberimiz *"Eğer gerçekten doğru söylüyorsan ve Allah'a verdiğin sözün tutarsan Allah da sana istediğini verecektir."* buyurdu. Bu sahabe, kısa bir süre sonra yapılan bir savaşta tam da işaret ettiği yerden, boğazından vurularak şehit oldu. Peygamberimiz onu görünce *"O, Allah'a verdiğini sözünü tuttu, Allah da ona dilediğini verdi."* buyurdu. Sonra onu kendi kübbesi ile kefenledi

ve sahabe-i kiram ile birlikte cenaze namazını kıldı. Ardından da şöyle dua etti: *"Allah'ım! Bu kulun senin yolunda hicret ederek şehit oldu. Ben de buna şahidim."* (Nesai, Cenaiz, 61.)

Yukarıda anlatılan olay sanki Peygamber (a.s.)'in şu müjdesinin gerçekleştiğinin ispatıdır: *"Kim samimi olarak şehit olmayı Allah'tan dilerse yatağında bile ölse Allah onu şehitlerin makamlarına ulaştırır."* (Müslim, İmare, 157) Yani ona şehitliği nasip eder, onu gayesine ulaştırır ve şehadet mertebesine yükseltir. Zira şehitlik onu arzu eden ve şehitliğe layık bir hayat sürenlerin mertebesidir. Hz. Ömer'in ifadesiyle, *"Şehit, kendisini Allah'a adayan kimsedir."* Şehit, hayatı boyunca Allah'a teslim olmuş, hayatının önceliğini Allah rızası olarak belirlemiş ve Allah için her şeyini feda etmiştir. Bu fedakârlığın zirvesi de canını Allah için feda etmek yani şehitliktir.

Şehitlik, peygamberlikten sonra bir insanın ulaşabileceği yüce bir mertebedir. Bu zirveye çıkmak için zirveyi hedeflemek, oraya çıkmayı gaye edinmek ve zirve mücadelesine başlamak. Şehitlik mertebesine ulaşabilmenin ilk yolu Allah'a teslim olmak ve ondan sonra Allah'ın çizdiği çizgiden (sırat-ı müstakim) sapmamak gerek. Peygamberimizin "Allah'a inandım de, sonra dosdoğru ol!" emri bu çizgiyi hatırlatır bize. Allah'a teslim olduktan sonra hayatta karşılaştığı sınavlarda tercihlerini Allah'ın rızası değil de başkalarının hoşnutluğu olarak yaparlar samimiyet sınavını da geçememişlerdir. Oysa şehitliğe inanmış bir yiğit için Allah ve onun rızası hep ön plandadır. Bu inanç ve sabır kişiyi şehitliğe hazırlar. Çünkü şehitlik, Allah için her şeyden ve en önemlisi candan geçebilmenin adıdır. Bu tercih zor ve bir o kadar da kazançlı bir alışverıştır. Allah için candan geçmek ve karşılığında şehit ünvanını almak Allah'a iman etmiş ve ona teslim olmuş gerçek müminler için kazançların en büyüğüdür. Bundan dolayıdır ki

Bir-i Maune Savaşında yaralanan bir sahabe sevinçle *"Kâbe'nin Rabbine yemin ederim ki ben kazandım!"* demiştir.

Kur'an'da şehitlerin hakikatte diri oldukları belirtilir ve bu nedenle onlara "ölü" denilmemesi istenir. Allah'ın şehitlere verdiği bu değer ve onlara vaad edilen mükâfat başta peygamberler olmak üzere tüm müminlerin şehitliği arzu etmelerini sağlamıştır. Örneğin Peygamberimiz bu arzusunu şöyle dile getirir: *"Bu canı bu tende tutan Allah'a yemin ederim ki Allah yolunda savaşıp öldürüleyim sonra diriltileyim, sonra öldürülüp tekrar diriltileyim, sonra öldürülüp tekrar diriltileyim, daha sonra tekrar öldürüleyim ve diriltileyim!"* Görülmektedir ki Peygamberimizin ve sahabenin şehitliğe olan özlemi en üst seviyededir. Bu özlem şehide yakışır bir yaşam sürmenin bir sonucudur. Şehadet ise şehitlik özlemiyle yaşanmış bir hayatın, Müslümanca yaşamının, Allah için fedakârlık yapmanın ve ona kavuşmayı arzu etmenin bir sonucudur. Hayatını Allah'a adayan kimsenin ölümü de Allah'a adanır. Bu yönüyle şehitlik adanmışlıktır. Şehit, hayatını da, ölümünü de, varlığını da Allah'a adanmış ve şehadet makamına kavuşmuştur. Zaten Müslümanın hayatı da ölümü de Allah için değil midir? Şehit, bu hakikate canını feda ederek şahit olmuş kişidir.

Şehitlik candan, canandan ve dünyevi olan her şeyden geçerek Allah'a yönelmektir. Çevremizde ya da bildiğimiz şehit olmuş kişilikleri gözümüzde canlandıralım. İlk dikkatimizi

"Müminler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de (şehitliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir." (Ahzab suresi, 23. ayet)

çeken şey bu kimselerin şehitliği arzu etmeleri ve buna göre bir hayat sürmeleri değil midir? Örneğin Hz. Ömer'in ömrü boyunca *"Allah'ım! İsteğim ve arzum senin yolunda şehit olmak ve Resulü'nün şehri Medine'de ölmektir."* şeklinde dua ederdi. Hayatı boyunca her zaman Hakk'ın yanında ve batılın karşısında olan Hz. Ömer Medine'de şehit oldu ve isteğine kavuştu. Şehitlik Allah'ın rızası ve cennet karşılığında candan geçmektir. Allah'a iman eden gerçek müminler hayatlarını, canlarını Allah'a feda ederler. Çünkü bir mümin için Allah'ın rızası bu dünyada elde edilebilecek en yüksek kârdır. *"Allah müminlerden, mallarını ve canlarını, kendilerine (verilecek) cennet karşılığında satın almıştır. Çünkü onlar Allah yolunda savaşmışlar, öldürürler, ölürler. (Bu), Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da Allah üzerine hak bir vaaddir. Allah'tan daha çok sözünü yerine getiren kim vardır! O halde O'nunla yapmış olduğunuz bu alışverişinizden dolayı sevinin. İşte bu, (gerçekten) büyük kazançtır."* (Tevbe, 111.)

İslam'ın şehide verdiği bu değer ve ona yüklediği yüce anlam müminlere şehadeti sevdirmiştir. Bu nedenle samimi her Müslüman evladının idealinde şehitlik vardır. Şehit denilince diller susar, içten içe bir gıpta ve hayranlık alır başını yürür. Müslümanların tarihi aynı zamanda şehitlerin tarihidir. Bu muhteşem tarihin arkasında yatan güç "ölürsem şehit kalırsam gazi olurum" inancıdır. Bu sebeple dünyada kendini şehitliğe hazırlamış bir toplumdaki daha üstün hiçbir güç yoktur. Günümüzde gelişmiş silah teknolojisine rağmen Müslümanları diri ve dirençli tutan güç şehitlik inancıdır. Ancak bu inanca sahip insanlar düşman tanklarının karşısına çıkabilir. Ancak şehitliği en büyük kazanç sayan müminler uçaksavar mermilerinin karşısında göğsünü siper edebilir. Sirtını Amerika'ya dayamış münafık karakterli ihanet şebekesinin 15 Temmuz'da ülkemizde kalkıştığı hain darbe girişimine karşı Müslümanların dirençli kılan güç, gönüllerindeki şehadet arzusudur. Bu arzu ve gaye güçlü ve diri olduğu müddetçe izzet ve şeref bizden yanadır. Bu nedenle evlerimizde ve okullarımızda çocuklarımıza şehitliği sevdirmeli, şehide yakışan bir hayat sürmeyi onlara öğretmeliyiz.

DOSYA

Mehmet
ÇELİK

TARİHE YÖN VEREN ŞEHADETLER

Yaşayan her canlı mutlaka ölmü tadacaktır. Bu inkâr edilemez bir gerçektir. Dünya hayatı geçici olup baki olan Allah'tır. Allah'ın kanunlarını ikiye ayıran İslam düşünürleri birisine "Tabiat Kanunları" diğerine de "Şeriat Kanunları" ismini vermişlerdir. Bu iki kanunda birbirine zıtlık yoktur. Zira her ikisi de aynı kaynaktır.

Bu dünya imtihan dünyasıdır. İyiler ve kötüler, iyilikler ve kötülükler, doğrular ve eğriler aynı dünyada mevcuttur. İnançları, değerleri ve hedefleri konusunda çalışmalarına ve mücadelelerine karşılık sonuçlar elde etmekte

ve etki alanlarını genişletmek istemektedirler. Her inanç sahibi etki alanını genişletmek için ne kadar yoğun ve etkili mücadele ederse elde edeceği sonuç da o oranda fazla olacaktır. Çalışana Allah karşılığını vereceğini Kur'an'da vadetmektedir.

Cennette yaratılan ve bir hikmete binaen dünyaya gönderilen insan ve onun evlatları; tekrar cennete doğru yönelmeleri ve cennet için çalışmaları için Allah (c.c) Peygamberler göndermiştir. Rahmeti ve merhameti gereği kullarını iyilik, güzellik ve doğruluk yolunda mücadelelerine karşılık hazırladığı mükâfatları

vermek için cennete buyur eden Rabbimiz, seçme hürriyeti de bahşettiğinden cennete değil de cehenneme gitmek isteyenleri de bu dünyada yaşatmaktadır.

Tarih boyunca Hak adına, Hak tarafından gönderilen Hak yolunun örnek, önder ve kılavuzları olan Peygamberlere uymak ve bu uğurda canla, malla, başla mücadele etmek imanımızın bir gereğidir. Peygamberlerin öncülüğünde yazılan İslam Tarihi bu mücadelenin eşsiz örnekleri ile doludur. Son Peygamber ve son rehber olan Hz Muhammed Mustafa (S.A.V)'nin 23 yıllık Peygamberlik mücadelesi de kıyamete kadar gelecek insanlara örnek bir hayattır.

Mazlum, mağdur ve muhtaç durumdaki Dünya Müslümanlarının umudu olan Türkiye Devletini ayakta tutmak için, ezan dinmesin, bayrak inmesin diye biran bile tereddüt etmeden canlarını tankların, topların ve mermilerin önüne atan kardeşlerimize selam duruyor ve hepsinin bu mücadelesini bir istiklal ve istikbal savunması olarak görüyorum.

Mücadelesindeki şanlı direniş ve savunmasına baktığımızda malları ve canları ile savunma yapanların kahramanca direnişleri sayesinde bu "din" doğmuş, büyümüş ve kök salmıştır. Bu kahramanların içerisinde bir Hz. Hamza örneği şehitlerin şahıdır. O günden bu güne bu şanlı savunma ve gerektiğinde hücumların içerisinde öyle

yiğitler olmuştur ki; onların bir anlık kararları adeta tarihin akışını değiştirmiştir.

Hz. Peygamberlerimizin ahirete irtihalinden bu yana verilen mücadelede sayısız şehit ve şehadet örnekleri vardır. Ceddimiz Osmanlı Devletinin son demlerinde uğradığı uluslararası işgal ve saldırı karşısında Çanakkale'de verdiği şanlı mücadele son örneklerden birisidir. Afganistan, Hindistan, İspanya, Afrika, Horosan, Kadisiye, İstanbul'un fethi gibi sayısız örnekler vardır.

Ülkemiz adına 15 Temmuz 2016 Cuma akşamı yaşanan darbe kalkışmasında, uluslararası işgal ve sömürü güçlerinin maşası olanlar tarafından kendi vatandaşına, halkına ve her şeyini borçlu olduğu vatanına düşmanca saldıran ve gözlerini kırpmadan ateş açan alçaklar karşısında mücadele veren ve silahsız savunma yapan kahraman insanımızın verdiği şanlı direniş de tarihin akışını değiştiren şehadetlerin en son örneğidir. Mazlum, mağdur ve muhtaç durumdaki Dünya Müslümanlarının umudu olan Türkiye Devletini ayakta tutmak için, ezan dinmesin, bayrak inmesin diye biran bile tereddüt etmeden canlarını tankların, topların ve mermilerin önüne atan kardeşlerimize selam duruyor ve hepsinin bu mücadelesini bir istiklal ve istikbal savunması olarak görüyorum.

Ülkem ve milletim adına İslam Dininin dünyaya yayılması ve kök salması için verilen kanların ve canların Allah'ın izni ile bu topraklarda İslam bir daha sökülüp atılmasın ve kıyamete kadar baki kalsın diye verilmiş, değerine paha biçilemez canları Allah'a adanmış kurbanlar olarak görüyorum.

Akif merhumun ifadesiyle sözlerimi bitiriyorum. "Allah bu millete bir daha İstiklal Marşı yazdırtmasın"

Âmin.

Şehit Mehmet YILMAZ'ın Eşi:

AYŞEGÜL YILMAZ

Ayşegül Yılmaz- Sağdaki

“EZAN OKUNMAYA BEŞ DAKİKA KALA APARTMANDAKİ BÜTÜN GENÇLERİ, TEK TEK KAPILARINI ÇALIP NAMAZA GİDELİM DİYE TEŞVİK EDİYORDU.”

Bize kendinizi tanıtır mısınız?

Ayşegül Yılmaz. İstanbul doğumluyum. Gazi Eğitim Fakültesi'ni bitirdim. Babam memur olduğu için bizim de tahsil sahibi olmamızı istedi. Çok önemli makamlara gelelim, okuyalım istedi. Ben liseyi Edibe Kız Meslek lisesi'nde yatılı olarak okudum. O zamanlarda pek fazla İslâmi bilincim, duyarlılığım, bilgim yoktu açıkçası. İslâmi yani dini tanımam liseden sonra oldu. Çeşitli kitaplar okumam, İslâmi romanlar okumam bu konuda beni epeyce bilgilendirdi. Liseden sonra Ankara'da kaldığım yurt ortamında inançlı arkadaşlarım vardı, onlarla daha da güçlendim. Bu şekilde bilinçlendim. Allah'a çok şükürler olsun, tesettürümüz oldu, yani İslam'ın emirlerini yaşamayı Yüce Rabbim nasip etti. Bu şekilde üniversite tahsilime devam ederken, okuduğum bölümün bir sonucu olarak ileride

sınıf öğretmenliği görülyordu. Yalnız o dönemde, yani doksanlı yıllarda, Türkiye hâlâ 1980 darbesinin sonuçlarını yaşıyordu. Üniversite bitince başörtüyle memuriyete nasıl gireceğimin sıkıntısını yaşıyordum. Bu şekilde çalışmayacağım gün gibi açık. Ailemin benimle ilgili beklentisi ise daha farklıydı: "Bir an önce üniversiteyi bitir ve öğretmenliğe başla." Ben inancım ile ailemin beklentileri arasında kalmıştım. Yani gönül istiyor ki Allah rızası için yaşamaktan yana taviz vermeyeyim. Zaten örtümün çıkartıp çalışmayı kesinlikle düşünmedim. Derken Mehmet bey ile tanışmamız da bu süreçte oldu.

Evet biz de tam o soruyu soracaktık. Mehmet bey ile nasıl tanıştınız?

Mehmet bey ile Fatih'te aynı apartmanda oturuyorduk, komşuyduk yani. Babalarımız özel idare-

de çalıştığı için lojmanda oturuyorduk. Lojmana taşındığımız sene ben Ankara'ya gittim okumak için. Tatillerde geliyorum eve sadece. Bakıyorum Mehmet bey de o zamanlar 18 yaşlarında ve ezan okunmaya beş dakika kala apartmandaki bütün gençleri, tek tek kapıları çalıp namaza gidelim diye teşvik ediyordu. Benim kardeşlerim de vardı aralarında, onları da gelip çağırıyordu. Cemaate, ikinci olsun, akşam olsun, yatsı olsun tek başına gitmiyor, mutlaka apartmandaki gençleri de beraberinde götürüyordu. O ruhu beni çok etkilemişti. Çok duyarlıydı. Fatih zaten İslami sohbetlerin, İslami cemaatlerin yoğun olduğu bir yerdi. Kendisi İskenderpaşa'da bir sohbet olsa gidiyordu. Sankiyedim camisi var, ilk orada başlamıştı İslami çalışmalarına. Arkadaş çevresi de vardı. Şahsen beni ilk onun o duyarlılığı etkilemişti yani. Tabi o zaman daha evlilik söz konusu değil kesinlikle, ama onun o İslami duyarlılığı, Allah'ın emirlerini yaşamaya çalışması hoşuma gidiyordu. Ben de bir yandan okulu bitiriceğim, ama çalışmak istemiyordum... Velhasıl kelam okul bitti. Ben bir vasıtaıyla Süleymaniye Tuba Kuran Kursu'nda çalışmaya başladım. İki sene yatılı kaldım. Orada idareci olarak çalıştım. Bu arada ailemin sürekli çalış çalış diye kurduğu baskıdan da kurtulmuş oldum.

Mehmet bey ile bu arada komşuluk da devam ediyor, aynı memlekette olduğumuz için geliş gidişi de vardı ailelerimizin. Sonra o askere gidip geldi. Biz hâlâ tabi lojmanda oturmaya devam ediyoruz. Askere gidip geldikten sonra işte onun böyle İslâmi duyarlılığı, benim de hassasiyetlerim bir şekilde bizi bir araya getirdi. Benimle ilk konuşması, yaptığı İslâmî çalışmalar dolayısıyla oldu. Türkiye'de o yıllarda da cemaatleşmeler vardı. Müslümanların aynı gayri değil, birlik içinde olması gerektiğini söylüyordu. Bu yönde yapacağı çalışmalar için "sen de bana yardımcı olur musun?" dedi. Birbirimize kitap alış verişine falan da yapıyorduk. Ben de biraz araştırma-inceleme yaptım, gerçi kitaplaşmadı, kendi aramızda kaldı o çalışmalar... Evliliğe vesile oldu. Allah evlilik nasip etti. Biraz zor bir süreçle evlendik. Ailem benim üniversite, onun ortaokul mezunu olmasını sorun yaptı. Tabi ben

Mehmet bey de o zamanlar 18 yaşlarında ve ezan okunmaya beş dakika kala apartmandaki bütün gençleri, tek tek kapıları çalıp namaza gidelim diye teşvik ediyordu. Benim kardeşlerim de vardı aralarında, onları da gelip çağırıyordu. Cemaate, ikinci olsun, akşam olsun, yatsı olsun tek başına gitmiyor, mutlaka apartmandaki gençleri de beraberinde götürüyordu. O ruhu beni çok etkilemişti.

bu duruma takılmadım, gerçekten beni onun hassasiyetli yaşaması çok etkilemişti. Benim için önemli olan da oydu zaten. Bana İslâm'ı yaşatsın, İslâm'ı yaşamama yardımcı olsun istedim, öyle de oldu. Güzel bir yaşantımız oldu çok şükür, Allah'a hamd olsun. Zaten iki taraf da Allah rızasını gözeterek yaşadık sonra bir şekilde çok güzel yürür evlilik, bizimki de öyle oldu. Güzel yıllarımız oldu Mehmet bey ile.

Mehmet beyin yaşantısı nasıldı, ailesi nasıldı, biraz onlardan söz eder misiniz?

Dediğim gibi Mehmet beyi tanıdığımda onyediysekiz yaşlarındaydı. Aynı apartmanda oturuyorduk. Komşu çocuğu olarak tanıdım ilk önce. Ailesi Kastamonu Taşköprü'lüydü. Benim ailem de Sinop Boyabat'lıydı. Aynı topraklydik, gelenek-göreneklerimiz aynıydı. Bu yüzden aileler arasında geliş gidiş vardı. Mehmet bey hiç evde durmuyordu. Milli Gençlik Vakfı'na takılıyordu Fatih'te, Sankiyedim camisine gidiyordu. Nerede İslâmi gurup, nerede bir İslâmi çalışma varsa oraya koşuyordu.

Mehmet beyin MGK ile tanışması nasıl olmuş?

O yıllarda yaygın olarak Milli Gençlik Vakfı vardı. Gençleri milli ve manevi olarak yetiştirirlerdi. Daha sonra bir evlenip Esener'e taşındığımızda

orada da Esenler Fatih Mahallesi MGV'yi kurmuşlardı. Orada işte Av. Emin Atalay Bey vardı ilk kurucularından, eşim vardı. Derken MGV kapatılınca FAKYAD (Fatih Mahallesi Eğitim ve Yardımlaşma Derneği) oldu. Sizin de bildiğiniz üzere FAKYAD'ın çalışmaları hep devam etti. Sohbetler, gençlere yönelik çalışmalar, ev dersleri vb. bugünlere kadar geldi. Mehmet bey işten geldiğinde yemeğini yiyecek kadar evde kalıyordu, sonra direkt FAKYAD'a, şimdiki adıyla İKRA'ya gidiyordu. Oradaki çalışmalar da gece 24.00'e kadar sürüyordu. Genellikle her gün böyle oluyordu. İslâm için çalışmak, hizmet etmek... Mehmet beyin hayatı buydu. Allah için bir şeyler yapmaktı. Dolu dolu geçti hayatı.

İKRA için şöyle derdi: Teşkilat çalışanları arasında kardeşlik, samimiyet kazanılması; kardeşliğin, arkadaşlığın kenetlenmesi lazım. Çünkü organize çalışmalarda minnet ederek, hadi gel sen de şu görevi yap demeden, oluşan sıcak kardeşlik ortamında herkesin gelip kendisinin görevine talip olması gerekir.

İKRA'nın oluşum sürecinde nasıl bir rol oynadı Mehmet Bey? İKRA hakkında neler düşünüyordu?

İKRA'nın bugünkü halini alması bayağı bir zaman aldı. İKRA için şöyle derdi: Teşkilat çalışanları arasında kardeşlik, samimiyet kazanılması; kardeşliğin, arkadaşlığın kenetlenmesi lazım. Çünkü organize çalışmalarda minnet ederek, hadi gel sen de şu görevi yap demeden, oluşan sıcak kardeşlik ortamında herkesin gelip kendi-

sinin görevine talip olması gerekir. İşte bunun için öncelikle arkadaşlığın ve kardeşliğin güçlendirilmesi gerekir.

Beylerin çalışmalarında o ruh oluşturulduktan sonra, biz de Esenler'de hanım teşkilatını kurduk. Ve bizler de aile sohbetleriyle, gezilerimizle perçinleştirdik arkadaşlığımızı ve kardeşliğimizi. Bunları zaten siz de benim kadar iyi biliyorsunuz. Ve gerçekten o güzel ortamı oluşturduktan sonra herşey çorap söküğü gibi güzel bir şekilde ilerliyor. Bu yüzden dediğim gibi önce o ruhu, o sıcak bağlantıyı yakalamak çok önemli. Arkadaşlar arasındaki resmi havayı kaldırmak gerekiyor. Tabi insanların fitratları birbirinden farklı; onları ortak bir noktada buluşturunca, Allah için birbirini sevince İslâm için çalışmaya talip oluyorsunuz, nefsi kuruntuları bir tarafa bırakıyorsunuz. Esenler'den karşıya taşınana kadar Mehmet Bey ve hanımlar olarak bizler bu çalışmalara devam ettik. Kitap okuma programları, hanımlara yönelik salon toplantılarımız oluyordu. Sonra Üsküdar'a taşındık, haliyle buradaki çalışmalardan biraz uzaklaştık. Ama İKRA'yı hep destekliyorduk. İKRA bir mahallede başlamıştı, ama şimdi bir kaç ilçede şubeleri bulunuyor. Beylere ve hanımlara yönelik çalışmalarının yanında gençlere yönelik çalışmaları da bünyesine kattı. Çalışmaları büyüdü, genişledi ve çok güzel boyutlara geldi. İKRA'yı her zaman çok takdir ediyorduk. Hatta Üsküdar'daki Yedi Hilal Derneği'ne de İKRA'yı örnek gösteriyorduk. İKRA'nın sıfırdan başladığını, her şeyin sabır gerektirdiğini söylüyorduk.

Üsküdar'a taşındıktan sonra Mehmet Bey Yedi Hilal Derneği'nde çalışmaya başlamıştı, orasıyla nasıl tanıştı ve oradaki görevi neydi?

Eşim iki yıldır Yedi Hilal'de hizmetlerini sürdürüyordu, ben de bir senedir çalışıyorum. Yedi Hilal'in Üsküdar hanım teşkilatını kurduk ve ben de başkanlığını yapıyorum. İKRA'da olduğu gibi burada da öncelikle üyelerin birbirine bağlanması, o sıcak kardeşlik ortamının oluşmasını

hedefledim. Çay toplantıları yaparak, büyük toplantılarla, küçük sohbetlerle bu havayı oluşturduk ve verimli neticeler almaya başlamıştık. Mehmet bey buradaki çalışmalarına devam ederken İKRA'yı da çok takdir ediyor ve ayrı kaldığımızı çok üzülyordu; fakat şartlar öyle gerektirmişti. Gerçekten İKRA yönetiminde herkes onun için kardeşten de ileriydi. Benim için de öyleydi. Şartlar bizi ayırsa da gönül dostluğu-muz hiçbir zaman bitmedi.

Mehmet Bey bir eş, bir baba olarak nasıldı?

Mehmet Bey evimizin ihtiyaçlarını karşılamakta gayet iyiydi, bize hiç bir zaman sıkıntı yaratmadı. Çocuklarımız ve bana hiç bir zaman sesini yükselterek konuşmazdı. Bağırılmazdı, yapıcıydı, hep görüşlerimizi alırdı. Yani kısaca çok iyi bir baba ve eşi. Bir de şunu söylemek istiyorum size; Mehmet bey son zamanlarda sanki ölüme sevdalıydı, vefat etmeden üç dört gün önce iki sözümden biri ölümdü. Yani "Allah'a kavuşmak, tezkeremi alıp dünyadan kurtulmak, bir an önce Allah'a ve peygambere kavuşmak" son günlerde çok sık dile getirdiği sözlerdi. Açıkçası son zamanlarda beni ve çocuklarımı da ölüm fikrine iyice alıştırmıştı. Hatta ölmeden iki gün önce bana -annem de bizde misafirdi, birlikte oturuyorduk- şöyle dedi: Herkes ölünce kıymetli oluyor; ölmeden önce kocasından dert yanarken, öldükten sonra yere göğe koyamaz oluyor. Sakın sen de benim arkamdan kocam şöyle iyiydi, böyle iyiydi diye konuşma, sakın beni yüceltme.

Eşim bana konuşma dedi ama, o gece (15 Temmuz gecesi) şehit olanlar bir nevi kahramanlardır... Şimdi gel de konuşma. Olmayan bir şeyi zaten söyleyemiyorum, bir taraftan da o sözleri sürekli aklıma geliyor ve anlatmak istemiyorum. Ama o hem çok iyi bir eş, hem çok iyi bir baba, hem de çok iyi bir insandı. Yokluğunu çok arıyoruz. Tek tesellimiz çok iyi bir yerde olması, Cenab-ı Allah'a gülererek kavuşması. İşte o tek tesellimiz, inşallah Rabbim zamanla sabrını verecek.

Mehmet Bey İKRA ailesinin de yakından tanıdığı, İslâmi çalışma ve

yaşantı noktasında hassas, samimi bir müslüman olan, her daim İslâmi nizamın var olması için bir oluşumun içinde yer alan ve en ön safta bulunan dava insanı bir abimizdi. Siz böyle bir insanla hayatı paylaşıyorsunuz. Bu nasıl bir duygudur, anlatabilir misiniz?

Elbette ki çok güzel bir duyguydu. Gerçekten bütün gün, ay ve yıllarımız dolu doluydu. Hiç bir zaman muhabbetimiz eksilmedi birbirimize. Tabi aile hayatında birbirinize ufak tefek sitemler oluyor; fakat sitem de sevgiden doğar diye bir söz var. Ama asıl olan muhabbetimiz sonuna kadar devam etti, yani ahiret hayatında da inşallah birlikte oluruz. Aile olarak, yani sevenleri olarak şu andaki ümidim budur. Her zaman orta yollu bir hayat yaşamaya çalıştık. Hiç bir zaman lüksü ve israfı sevmeyiz. Peygamberimiz (sav)'in hayatını kendine örnek edinirdi. Eskiyen eşyayı değiştirelim dediğimde, daha kullanılabilir, israfa gerek yok, derdi. Evimize gelen eşyaya değerli, muhabbetimize gelsin derdi. Hep orta halli yaşamayı kendimize düstur edinmiştik. Her zaman Allah-u Tealanın istediği gibi bir müslüman olmak isterdi ve bizi de o şekilde yetiştirmeye çalışırdı.

Mehmet bey son zamanlarda sanki ölüme sevdalıydı, vefat etmeden üç dört gün önce iki sözümden biri ölümdü. Yani "Allah'a kavuşmak, tezkeremi alıp dünyadan kurtulmak, bir an önce Allah'a ve peygambere kavuşmak" son günlerde çok sık dile getirdiği sözlerdi.

Peki 15 Temmuz gecesine gelecek olursak ilk haberleri duyduğunda tepkisi ne oldu? Sokağa ne zaman ve hangi amaçla çıktı?

15 Temmuz gecesinde benim misafirim vardı, ayrı oturuyorduk. O da haberleri seyrediyordu. O darbe kalkışması son dakika olarak Türkiye'nin gündemine düşünce, duyar duymaz çok ani karar verdi. Saat 23.00'ü geçiyordu, yatsı namazından gelmişti. Hemen hazırlandı, ben köprüye gidiyorum, dedi. Köprüye gidiyorum demesiyle evden çıkması iki dakika bile olmadı. Sanki uçarcasına gitti. Ben de misafirim olduğu için henüz haberlere bakamamıştım. O gittikten sonra anladım ne olup bittiğini. Misafirim de gitmişti evden, televizyona baktım ne oluyor diye. Sadece Boğaz Köprüsü'nde değil, Türkiye'nin her yerinde bir darbe kalkışması var. Daha sonra Cumhurbaşkanımızın çağrısı oldu.

Cumhurbaşkanımızın çağrısından önce mi çıktı, Mehmet Bey?

Evet, 23.00-23.30 civarıydı gittiğinde. İlk gidenlerdendi. O gittikten sonra selalar ve çağrılar oldu. Yalnız o gitmeden önce de bazı televizyon kanallarında kimse evinde oturmasın, vatanını seven sokağa çıksın, diye çağrılar olmuştu. O da duyar duymaz hemen gitti.

Mehmet Bey'in bu esnada ilk sözleri nelerdi?

Hiç konuşmadık. Zaten konuşmayı pek sevmezdi. Çok konuşanı da pek tasvip etmezdi. Öyle bir kişiliği vardı. Az ve öz olmalıydı herşey. Sadece ben köprüye gidiyorum dedi. Ben de arkasından koştum, Allah'a emanet ol, dedim. Gittikten bir saat sonra telefon ile görüştüğüm, köprü civarındayız, yeni yeni toplanmaya başladık, dedi.

Sizin için çok zor olduğunu biliyoruz, daha doğrusu anlayabiliyoruz ama şehadet haberini aldığınızda neler hissettiniz?

Allah bir metanet veriyor, diyeyim kısaca. Ona

ulaşmaya çalıştığımda gece 03.30 civarıydı. Yarım saat boyunca ulaşmaya çalıştım, ama cevap vermiyordu, telefonu açmıyordu. Mesaj gönderdim, hiç birine dönmedi. Sonra bulunduğu ortamda büyük bir kargaşa ve ses yoğunluğu var, duymuyor, görmüyor ve bakamıyordur diye düşündüm. İsrarla aramaya devam ettim. En son telefon görüşmemizi 01.00'de yapmıştık. İki buçuk saat sonra, yani 03.30-04.00 civarında telefona başka bir ses çıktı. Numune hastanesinde olduğunu ve oraya gelmemi istedi. İsrarla sordum kardeşim lütfen söyleyin bir şey var mı? diye. Onlar da direkt vefat ettiğini söyledi. O an sanki dondum, inanmadım. İnanmak istemiyorsunuz, bir anda belki yaralıdır, öldü sanmışlardır, yaralı olabilir düşüncesi doğdu

O darbe kalkışması son dakika olarak Türkiye'nin gündemine düşünce, duyar duymaz çok ani karar verdi. Saat 23.00'ü geçiyordu, yatsı namazından gelmişti. Hemen hazırlandı, ben köprüye gidiyorum, dedi. Köprüye gidiyorum demesiyle evden çıkması iki dakika bile olmadı. Sanki uçarcasına gitti.

içimde. Sonra çocuklar da yanımda, bana bakıyorlar. Karşı taraftan ne cevap aldığımı söyleyemiyorum çocuklara. Sonra kendimi toparladım, çocuklara bakın inşallah babanız şehit oldu, dedim. Siz artık şehit çocuğusunuz, metanetli olun, dedim. Zaten o hep Allah'a kavuşmayı istiyordu, Cenab-ı Allah da onu şehit olarak almış katına, dedim. Sabah oldu, Numune hastanesine gidip de ordaki şehadete ermiş yüz tablosunu görünce kızımınla birlikte... Gerçekten çok güzel, çok mutlu bir yüz ifadesi vardı. Şehitlere, gerçekten Rabbimizin ifadesiyle şehitlere ölü demeyin... Kesinlikle yüzünde ölü siması yok-

tu. Gözlerini diktiği noktada gözlerinin güldüğünü, çok güzel baktığını, yüz ifadesinin mutluluk içinde olduğunu gördüm. İçimden o an dedim ki, seninle 23 yıldır evliyim ve yüzünde bu kadar güzel ve mutlu ifadeyi görmemişim. Nasıl bir şeyle kavuştunsa Rabbine, nasıl bir makam gördüyse, gözlerinin içinde ışıltı vardı.

Keşke çıkmasaydı dediğiniz hiç oldu mu?

Demedim hiç bir zaman. Kimileri göndermeseydin falan dedi ama, ben öyle bir şey söyleseydim bile, Mehmet bey beni dinlemezdi. Kafasına koyduğunu yapardı. Demedim, asla demedim. Çünkü onu o gece Rabbim, çağırmış, şehadete çağırmış. Oraya onun gibi gidip de kurşunların yanından geçip isabet etmediği insanlar var. Zaten Mehmet beye de kurşun çok öldürücü olmayan bir yerden isabet ediyor. Takdir-i ilahi, şehadete çağırdı Rabbim onu. Vadesi o kadarmış, içi dolu dolu bir sebeple yanına aldı onu. Ölüm demek istemiyorum, gerçekten şehitler ölmez. Çünkü bazen hep etrafımızdaymış gibi hissediyorum. Helalleşmeden gitti, rüyamda geldi helallik istedi, ben çok üzülüyordum, işte rüyamda helalleştik. Gerçekten çok değişik bir duygu; hüznün var, mutluluk var, ikisi arasındasın. Onun adına mutluyum, inşallah güzel makamlara gitti. Şehit Ömer Halisdemir'e yazılmış bir şiir var, beni çok etkiledi. Hani bir mısrasında diyor ya;

"Peygamber geldi, bizi alınlarımızdan öptü, bunlar benim garip şehitlerim, dedi. Bütün şehitler ordusunu topladı, kardeşlerinizi tebrik edin" diye gerçekten ben o mısraların gerçeği ifade ettiğine inanıyorum. Gerçekten hepsi garip ve seçilmiş insanlardı. Elleri hiçbir silah olmadan, sadece yürek, bilek ve canla gittiler. Baktığımızda hepsinin hayatları çok farklı... Benim için o gece Çanakkale'den farklı değil.

Peki Mehmet Bey müslümanların şu anki durumu hakkında ne düşünüyor?

Biraz endişeliydi. Müslümanların çözülmesi, mezhep ve cemaat farklılıkları, cemaatler içinde bir çok şeyin ranta dönüşmesi, İslâm'ın özünden uzaklaşılması gibi hususlardan rahatsızdı. Herkesin kendi görüşünü "İslâm budur, bundan ibarettir" şeklinde sunmasından rahatsızdı. Bir cemaatin liderinin görüşünden önce Kur'an-ı Kerim ve Resulullah'ın sünneti var. Resulullah'ın hayatı önümüzde, bir olayla karşılaştığında, bir şey gördüğünde, Kur'an'a ve Resulullah'ın hayatına uyuyor mu diye bakardı, sahabenin hayatıyla tartar öyle değerlendirirdi. Hiç bir zaman şahsi yorum yapmazdı veya bir cemaatin etkisinde kalarak yorum yapmazdı.

Kitaplar ve kitap okumayla arası nasıldı?

O darbe kalkışması son dakika olarak Türkiye'nin gündemine düşünce, duyar duymaz çok ani karar verdi. Saat 23.00'ü geçiyordu, yatış namazından gelmişti. Hemen hazırlandı, ben köprüye gidiyorum, dedi. Köprüye gidiyorum demesiyle evden çıkması iki dakika bile olmadı. Sanki uçarcasına gitti.

Çok kitap okurdu. Yolda giderken bile boşa vakit geçirmez, kitap okurdu. Evde pek fırsat bulamazdı, çünkü akşam da evde çalışırdı. Boş vakti olmuyordu. Boş vakitlerinde evde hadis dersi yapardık. Sahabe hayatından okurduk. Okumayı da tavsiye ediyordu. Arapça, fıkıh, hadis dersleri indirirdi internetten, çocuklara da tavsiye ederdi.

Bize vakit ayırdığınız için çok teşekkür ederiz. Son olarak ne söylemek istersiniz?

15 Temmuz gecesi ülkemize, devletimize darbe yapılmaya çalışıldı. Bunda başarılı olmadılar. Şehitlerimizin, gazilerimizin, insanların canları pahasına sokaklara çıkmasıyla Allah-u Teala bu belayı bizden defetti. Allah vatanımıza zeval vermesin, devletimize yönelen bu oyunları onların kendilerine çevirsin. İnşallah güçleri hiçbir şeye yetmeyecek. Bu darbe girişimi bizim birliğimizi ve beraberliğimize vesile oldu. Türkiye'nin saflarının sıklaşmasına vesile oldu. Birlikten güç doğar. Allah Türkiye'yi ve İslâm ümmetini bölmeye parçalamaya çalışanlara fırsat vermesin. Bütün şehitlere Allah'tan rahmet, gazilere de acil şifalar diliyorum. İKRA'ya çalışmalarında başarılar diliyorum. Rabbin hizmetlerinizi bereketlendirsün İnşallah. Hayırda yarışmaya devam edin, Allah'a emanet olun, Allah yar ve yardımcınız olsun. Bu fırsatı verdiğiniz için asıl ben teşekkür ediyorum, tekrardan Allaha emanet olun.

Röportaj: **Şule ÇELİK**

Sarkımız Bizim

Kırlır da bir gün bütün dişliler,
Döner şanlı şanlı çarkımız bizim.
Gökten bir el yaşlı gözleri siler.
Şenlenir evimiz barkımız bizim.

Yokuşlar kaybolur çıkarız düze.
Kavuşuruz sonu gelmez gündüze.
Sapan taşlarının yanında füze,
Başka alemlerle farkımız bizim.

Kurtulur dil, tarih, ahlak ve iman.
Görürler nasılmış neymiş kahraman.
Yer ve gök su vermeme dediği zaman,
Her tarlayı sular arkımız bizim.

Gideriz nur yolu izde gideriz.
Taş bağırdı, sular dizde gideriz.
Bir gün akşam olur, biz de gideriz.
Kalır dudaklarda şarkımız bizim.

Necip Fazıl KISAKÜREK

KİTAPLA HAYATI DEĞİŞENLER: YAKUP YEMEZ

Sizi tanıyabilir miyiz?

Adım Yakup Yemez. 1964 Sakarya doğumluyum, evli ve üç çocuk babasıyım, kaporta boya işiyle uğraşmaktayım.

Derneğimizin çalışmaları hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Öncelikle ülkemizde böyle bir kuruluş olmadığı için, derneğimiz bu konuda önemli bir misyon üstlendiği için burada bulunmaktan memnuniyet duyuyoruz. Kitap okumanın ne denli önemli olduğunu anlatan bir dernek olduğu için nerede bu kuruluştan bahsetsek güzel bir karşılık görüyor ve bu, insanların hoşuna gidiyor ve son olarak içerideki teşkilatlanmanın, içerideki muhabbetin, sevginin, kardeşliğin, birlik ve beraberliğin olması bu kuruluşu cazip hale getiriyor ve insanları kendine çekiyor.

Bu çalışmayı gittiğiniz yerde nasıl yürütüyorsunuz?

Öncelikle İkra Derneğinin içerisinde bulunduğum yıllarda edindiğim bilgi ve tecrübeler doğrultusunda gittiğimiz yerlerde hareketsiz kalmamamız gerektiğini öğrendim ve bu çalışmaların yalnız olmayacağını bildiğimizden Şeref Biryen ve Selahaddin Kısa kardeşlerimin desteği ile güzel bir ekip ruhuyla Sakarya Kocaali ilçesi Karşı mahallede düzenli olarak her hafta cuma akşamları mahalle sohbetlerimize devam ediyoruz. Ayrıca bulunduğum köyde 7 güzel liseli genç kardeşim ile köyümüzün imamı Celal Çakar hocamızın ilmi dersini ev sohbeti olarak gerçekleştirmektedir ve bizim bu ilçede yaptığımız çalışmaları gören kaymakam bey başta olmak üzere sayın müftümüz ve belediye başkanımız her şekilde bizlere destek olacağını bildirdiler.

İnsanlara kitapları nasıl sevdirdiniz?

Bir müslümanın kitap okumasının ne denli önemli olduğunu, kitap okuyarak hayatı değişen şahsiyetleri örnek göstererek anlatmaya çalışıyoruz ve bu işe bir kere başladığımızda arkasının geleceğini anlatarak sevdirmeye çalışıyoruz.

Şehit Mehmet Yılmaz hakkında neler söylemek istersiniz?

Dünyadaki güzel yaşantısına karşılık olarak Mevlamıza ona makamların en güzeli olan şehitlik makamını nasip etti, inşallah. Dünyadaki bütün gayesinin, çabasının insanlığa nasıl daha iyi hizmet edebilmek olduğuna şahitlik ederim.

Röportaj: **Fatih COŞKUN**

İkra Derneği ile tanışmanız nasıl oldu?

1999 yılında aynı binada oturduğumuz İlhan Uluç kardeşimin derneğin pikniğine daveti ile oldu. Piknikte ki samimiyet, muhabbet beni son derece etkiledi; ev sohbetleri ve dernek sohbetleriyle beraber bu samimiyet ve muhabbetim daha da artmış oldu.

Dernekteki göreviniz nedir?

2001 yılında yönetim kuruluna davet edildim, hemen hemen her kademedeki görev yaptım; maliye, teşkilat, eğitim birimi ve son olarak Esenler Şube Sorumlusu idim, son diyorum çünkü 2013 yılının kasım ayında İstanbul'dan ayrılıp Sakarya Kocaali'ye yerleştim.

İkra'dan önce kitap okuyormuydunuz?

Pek okuduğum söylenemez bir kaç yer kitabı haricinde

Kitap okumak size neler kazandırdı?

İlk olarak dünyaya bakış açım genişledi ve güzelleşti, dini alanda ne kadar eksik olduğumu anladım ve okudukça eksikliklerimin kapandığını farkına vardım. İslam dininin ne zorluklar çekilerek bizlere ulaştığının farkına vardım ve okudukça daha çok okumam gerektiğini anladım.

Ailenizin İkra'ya bakış açısı nedir?

Ben bu derneğe dahil olduktan sonra bendeki iyi yöndeki gelişmeyi gören aileminde bu kuruluşu karşı güzel bir sempatisi oluştu ve bu vesile ile onlarda bu derneğe dahil oldu.

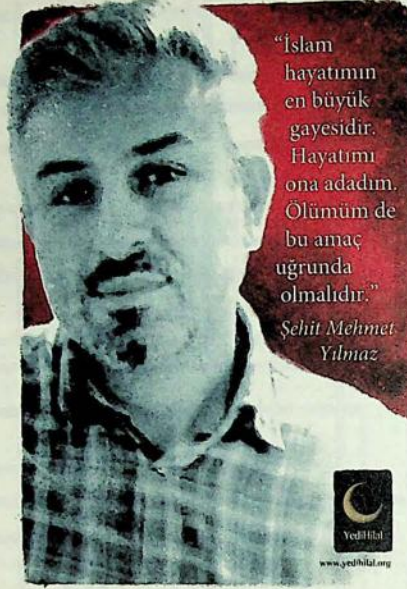
İkra Derneği size neler kazandırdı?

İkra Derneği ilk önce, müslümanlar olarak toplu halde İslama nasıl hizmet etmemiz gerektiğini bizlere öğretti. Orada öğrenmiş olduklarımızla elimizden geldiğince İslama hizmet etmeye çalışıyoruz, sosyal hayatta nasıl hareket etmemiz gerektiğini insanlarla nasıl, ne şekilde iletişim kurmamız gerektiğini bu kuruluş sayesinde öğrendik, elhamdulillah.

SAMİMİ MÜSLÜMAN ŞEHİD MEHMET YILMAZ

Adnan **ELGÜN**

YediHilal Üsküdar Şube Başkanı

Öncelikle bana bu fırsatı verdiği için İKRA'ya çok teşekkür ediyorum. Mehmet YILMAZ abimizi anlatmaya bir sayfanın yetmeyeceğini iki sayfa olmasını rica etmiştim ama galiba on iki sayfa da olsa yetmeyecek.

TANIŞMAMIZ

Üsküdar Kirazlıtepe'de 2005 yılında SEVYAD adında bir eğitim derneği kurmuştuk. Bir gün dernekte arkadaşlarla sohbet ederken Mehmet ağabey içeri girdi selamlaştık, tanıştık ve sohbet ettik. Fatih MGV'de, Bağcılar'da, Esenler'de yaptığı çalışmalarını anlattı ve bizimle birlikte olabileceğini belirtti. Samimi, dertli, istekli, gayretli ve girişken biri olması bizi kendisine hayran bıraktı.

Mehmet ağabey o yıllarda Kirazlıtepe'ye yeni taşınmıştı. Kısa sürede kaynaşmış abi-kardeş olmuşuk. Oturduğu yerde hiçbir sorunu olmadığı halde Camiye daha yakın olsun diye teklifimi geri çevirmedi ve aile binamıza taşındı, arkadaştan, abi-kardeşten sonra artık komşu da olmuşuk. Hamdolsun en ufak bir sorunumuz olmadığı gibi sevgimiz, muhabbetimiz, bağlılığımız artmıştı; beş yıla yakın aynı binada birlikte oturduk.

Sonra kızının hafızlık yaptığı kursa ve oğlunun o yıl başlayacağı Güzeltepe'deki İHL'ye daha yakın olmak için müsaade istedi yine bize yakın ve sınırlı olan komşu mahalledeki şimdiki evine taşındı.

DÂVA ARKADAŞLIĞIMIZ

SEVYAD'da bir süre birlikte bulunduktan sonra birlikte ayrılmamız icabetti. Birkaç yıl ev sohbetleri şeklinde çalışmalarımızı sürdürdük. Arazide gençlere yönelik çalışmalar yapmak için yeni arayışlar içine girdik. Bir derneğimiz olmasa da varmış gibi eğitim, yardım çalışmalarımıza devam ettik. YediHilal Üsküdar şube başkanlığı görevi verildiğinde ilk aradığım isimlerden biri Mehmet YILMAZ abimiz oldu. İşim gücüm var, yapamam edemem demedi. Eilinden geleni yapacağını söyledi ve teşkilatlanma birimi başkanı olarak görev yaptı. Teşkilat bilinci olan abimiz, Şehadetine kadar büyük bir disiplin ve ciddiyetle tüm çalışmalarımıza katıldı. Görevini en güzel şekilde yaptı. Mesleği itibarı ile teknik ve önemli bir işi olması ona olan ihtiyacımızı arttırdı. Tüm tanıtım, afiş, davetiye, dergi vb. tüm çalışmalarımızı fişebilillah hiçbir ücret almadan en kısa zamanda ve en güzel şekilde yaptı. Zaman

zaman sıkıntıya ümitsizliğe düştüğümüzde bize hep İKRA'dan örnekler verir, yaşadıklarımızın normal olduğunu biraz zamana ihtiyacımızın olduğunu belirtir bize moral verirdi.

SAMİMİ BİR MÜSLÜMAN

Bana, Mehmet YILMAZ'ı tek bir cümleyle anlatın dense, 'Samimi Müslüman' olarak anlatırım. Beş vakit namazını camide kılar, toplantı ve sohbetlerimizde namazımızı cemaatle kılmadan bizi göndermezdi. Camideki cemaatle namazı bir ictimaya olarak görürdü. Mehmet abimiz, bizlere sürekli Peygamberimizi ve ashab-ı kiramı anlatırdı, onların samimi hayatlarını örnek almamız gerektiğini vurgulardı. Sürekli özeleştiri yapardı. Söze, sadakate çok dikkat eder örnek bir Müslüman olmak için büyük bir titizlik gösterirdi. Bana bir sohbetimizde: İslam'ı öyle bir yaşayalım ki, bizi gören, 'bu adam bana Muhammed'i (SAV) hatırlatıyor' desin. Bu adam cemaatini, derneğini, partisini, değil; inancı, ahlakı ve ameliyle peygamberi hatırlatsın demişti. Genç yaşta küçücük çocuklarıyla hacca gitti. İmkân bulup fırsat buldukça da Umreye giderdi.

GAYRETİ MÜSLÜMAN

Samimiyetine ilaveten gayretlerine de şahid olduğum için kendisine genellikle Mücahid Mehmet YILMAZ ağabeyim deyince: 'Ya, biz kim, Mücahidlik kim?' derdi. Ama O gerçekten bir Mücahiddi. Sürekli Allah yolunda emr-i bil-ma'ruf nehy-i ani'l münker yapardı. Olaylara yaşananlara nerde olursa olsun asla kayıtsız kalmazdı ve neme lazımcı değildi. O kadar tatlı bir dili, temiz ve güzel bir yüzü vardı ki muhabatabına şefkatle yaklaşır, onu incitmeden ikna edici etkileyici örnekler verirdi. Kirazlıtepe'de caminin tam yanında boğazı gören güzel manzaralı büyük bir alan vardı. Oturduğumuz evlere de çok yakındı. Bu alan uzun yıllar kontrolsüz olduğu için gece gündüz içki içenlerin işgalı altındaydı. Mehmet abimiz her akşam camiden namazdan çıkınca içki içen araçlara yaklaşır onlara içkinin sağlığa olan zararlarını Allah'ın verdiği güzel bedenimize tahrifatını anlatır yaptıklarının günah olduğunu tebliğ ederdi. O'na: 'Abi, bu iş senin benim işi değil, daha çok emniyetin işi, tehlikeli

de bir iş. Adamlar sarhoş akılları zaten başında değil sana bir zarar verirler diye uyardığımda: 'Ya ne olacak, en fazla öldürürler biz de Allah yolunda ölmüş oluruz.' derdi.

ÇOCUKLARA VE GENÇLERE AYRI BİR DEĞER VERİRDİ

Mehmet abimizin, kendisine Allah'ın lütfu olan, güzel mütebessim bir yüzü, çocuklara ve gençlere karşı özel bir ilgisi ve sevgisi vardı. Onlarla yakından ilgilenir, onları kırmaz ve gönüllerine girmek için her türlü fedakârlığı yapar tüm fırsatları değerlendirirdi. Küçük çocuklarla çocuk olur, onlarla oynardı. Gençlere özel değer verdiğini gösterir onlarla özel sohbetler ederdi.

OKUMAYI OKUTMAYI SEVERDİ

Bizlere sürekli okuyacak kitaplar getirirdi. Birçok güzel kitapla onun vesilesiyle tanıştım. Örneğin Çilekeş Müslümanlar'ı onun vesilesiyle tanıdım ve ben de yüzlerce öğrencime ve arkadaşşıma okuttum. Hasanu'l Benna'nın Risalelerini okuduğunda bizlere sürekli İhvan-ı Müslimin'i ve üstad Hasanu'l-Benna'yı anlatırdı. Benden okumak için de kitaplar alırdı, Hak Dini Kur'an Dili adlı dokuz ciltlik tefsiri her ay bir cildini okuyarak benden aldı ve tefsiri bitirdi.

VAAZLARI SOHBETLERİ SEVER TAKİP EDERDİ

Kendisinin bir çok yerdeki ilim meclislerine katıldığını, vaaz ve sohbetleri çok sevdiğini yakinen biliyorum. Bizlere toplantılarımızda

sobhetlerimizde sürekli Abdulmetin Hoca'dan, Nureddin Hoca'dan, Mehmet ÇELİK Hocadan ve diğer Hocalarımızdan duyduklarını bildiklerini anlatmayı paylaşmayı çok sevdi.

Adnan ELGÜN - Ortadaki

SÜREKLİ ÇÖZÜM TEKLİFLERİ GETİRİRDİ

Mehmet abimiz, toplantılarımızda içinde bulunduğumuz toplumun düzelmesi, daha iyi bir noktaya gelmesi için özellikle imamlarımız ve öğretmenlerimize çok iş düştüğünü belirtir, onlarla yakın irtibata geçerek onları harekete geçirmemiz gerektiğini ve onlara destek olarak yardımcı olmamız gerektiğini söylerdi. Çeşitli eğitim projeleri yapmamızı ve gençlerimizi mutlaka iyi yetiştirmemiz gerektiğini sıklıkla vurgulardı. Bu teklifler üzerine bizlerde birçok çalışma içerisine girdik ve güzel neticeler elde ettik.

BİR HATIRA: HAYATINDA İLK DEFA SUYA GİRDİ

Ben küçüklüğümden beri yüzmeyi çok severim. Mehmet abi, hadi bir kere birlikte denize gidelim dediğimde, annesine denize girmeyeceğine dair söz verdiğini ve bu sözü bozmayacağını söylerdi. Ben yüzmenin önemini sünnet olduğunu anlatsam da onu bir türlü ikna edemedim. Bu yıl YediHilal Üsküdar olarak yaptığımız yaz okulunda çocukları, 13 Temmuz Çarşamba günü, Şile-Ağva arasında Hacılı köyünün deresine gezmeye götürdük. Üç aile birlikte çocuklara eşlik ettik. Mehmet abimiz de ailesiyle gelmişti. Şahadetinden iki gün önceydi meğerse o gün son defa bir aradaymışız. Mehmet abimize ısrar edip, bak burası dere, deniz değil sözünü bozmuyorsun deyince biraz

da gaza getirip hatır gönül koyup boynuna bir şişme simit geçirdik ve onu dereye soktuk. O gün bizim için hayatımız boyunca çok güzel çok özel bir gün olmuştur.

ÖLÜMÜ, ŞEHADETİ ÖZLERDİ

Whatsapp profil fotoğrafında musalla taşı ve arkasında ölümle ilgili ayeti kerime vardı. Musalla taşının önüne geçmiş ve hazırım bekliyorum seni ey ölüm dercesine hasretle poz vermişti. Çok defa bize şehadet öyküleri anlatırdı. Ailesine, öldüğünde üzülmelerini, hatta bir düğün edasıyla Rabbine kavuşacağı için sevinip çocuklara çikolata, şeker dağıtmalarını vasiyet etmişti.

OLAY GECESİ

15 Temmuz Cuma gecesi hepimiz büyük bir shock yaşadık. Ne olup bittiğini anlayamadık. Reisinizin çağrısına icabet edip sokaklara meydanlara döküldük. Ben babamla ve dernekten Kadir abimle, komşularıyla Kısıklı'ya gittim. Orada asker polis yoktu. Cami hoparlöründen "burası Okçular Tepesi hiçbir yere ayrılmayın, burayı koruyalım" anonsları yapıyordu. Reisin evine çıkan tüm yollar kamyonlarla kesilmişti. Millet Kısıklı'ya tıklım tıklım doldurmuştu. Whatsapp grubumuzda arkadaşlarımızla haberleşiyorduk. Mehmet YILMAZ abimiz köprüde olduğunu ve polislerin halkı evine göndermek istediğini yazmıştı. O gece nasıl sabah oldu bilemiyoruz. Allah tuzakları bozmuş rüzgarı tersine çevirmişti. Sabah namazını Kısıklı meydana camide yeni kılmaştık ki Ersen Hocam aradı ve Mehmet YILMAZ abimizin vurulduğunu söyledi.

BENİ HAYATIMDA EN FAZLA ETKİLEYEN ÖLÜM

Benim için o an zaman durdu inanmadım. Normalde soğuk kanlı ve metin biri olduğum halde çok ağladım. Bir yanlışlıktır isim benzerliği falandır, belki de yaralıdır diye çok ümitlendim. Hemen Numune hastanesine yola çıktık, bir çok yol tanklarla kapalıydı zor bela ulaştık. Vardığımızda hastanede ölenlerin ismi okunuyordu, Mehmet abimizin de adı okundu. Çok etkilendim, hayatımda bir çok yakınımı kaybettim ama Mehmet

abimizin ayrılığına üzüldüğüm kadar hiç birine üzüldüğümü, ağladığımı hatırlamıyorum. İçim yanıyor, yüreğim volkanlar gibi kor halde yanıp tutuşuyordu. Vatanımızı zalim darbecilerden korumuştuk ama, Mehmet YILMAZ abimizi de şehit vermiştik.

ŞEHİDİMİZİN MÜBAREK YÜZÜNÜ GÖRÜNCE YÜREĞİM SERİNLEDİ

Morga gittik, mübarek yüzünü görünce içim nasıl serinledi anlatamam. Gözleri, bilinci yerindeymiş gibi açık ve size bakıyor, dudığında bir tebessüm yüzünde bir huzur vardı ki anlatamam. Tamam dedim, abimiz çok arzuladığı yüce makama kavuşmanın huzuru ve mutluluğunu yaşıyor, artık ona üzülme gerek yok dedim ve içim serinledi sükun buldu.

ŞEHADETİYLE İLGİLİ DUYDUKLARIMIZ GÖRDÜKLERİMİZ

Köprüde bir defa değil belki on defa halkın üzerine ayrı zamanlarda ateş açılmış. Şehadetinden belki beş on dakika öncesinin görüntülerini onu tanımayan bir arkadaşımız çekmiş. O kadar kişi içinden özellikle onu videoya çekmiş. Mehmet abimizin elbisesinde kan izleri var milleti tedbiri olmaya biraz geride durmaya davet ediyor, polisler emir bekliyor operasyon yapacak diyor. Bu şekilde kardeşlerini tedbire yönlendirirken sağ omzuna yakın sırtından bir mermi isabet ediyor. Hemen yanındaki kişi anlatıyor: "Ben ileri atılıp askerlerin yanına gitmek isterken o beni, bekle dur diye engellerken birden yere düştü sağ omzuna yakın göğsünden kanlar nasıl da oluk oluk akıyordu. Atletimi çıkardım tampon yaptım ikinci düğümü atacaktım ki tekrar yayılım ateşi oldu, ikinci düğümü atamadım. Yana siper aldım o birkaç dakika içinde çok kan kaybetti. Abi, şehid oluyorsun şehadet getir dedim şehadet getirdi ve kafası yana düştü, sonra hemen bir araçla hastaneye götürüldü", dedi. Ölüm raporunda ise hastaneye yaralı geldiği ve daha sonra kan kaybından öldüğü yazıyordu.

ŞEHİDE YAKIŞIR BİR CENAZE TÖRENİ OLDU

Mehmet abimizin evinin yanındaki cami küçük olduğu ve daha fazla Kirazlitepe'deki camide

namaz kıldığı için cenaze namazı Kirazlitepe Büyük Camii'nde kılındı. Cenaze cemaati benim 30 yıldır mahallemizde gördüğüm en kalabalık cenaze oldu. Caminin içi, dışı, avlusu caddesi her yeri tıklım tıklım doldu. Öğle namazından sonra güneşin tepede olduğu o vakitte onun çok değer verdiği ve onu çok seven gençler mezarlığa kadar tekbirlerle yürüyerek onu uğurladı. Ve o gün hemen yanı başına yedi şehit daha defnedildi.

DAVASINI YOLUNU SÜRDÜRECEĞİZ.

Mehmet abimiz, soy ismi gibi Yılmaz bir mücahiddi. Dardi, davası, yolu ve gayretleri vardı. Sırat-ı Müstakim üzere olan bu yolunu sürdüreceğiz. Ondan çok şey öğrendik. Haksızlık ve zulüm karşısında susmamayı ve mücadele etmeyi öğretti, sevgi dolu olmayı davayı sabırla anlatmak gerektiğini öğretti. Gerçekten samimi olursan ve isteğin için gayret edersen Allah sana istediğini verir. Mehmet abimiz bize bunu öğretti ve gösterdi.

EMANETİNE SAHİP ÇIKACAĞIZ

YediHilal Üsküdar olarak, arkadaşı eşi dostu olarak Mehmet abimizin üzerimizdeki hakkı emeği çok fazladır. O'nun gönülümüzdeki yeri bambaşkadır. Ailesi bize onun kutsal bir emanetidir. Kendi çocuklarımızdan ayırmayacağız, maddi ve manevi ne gerekirse sonuna kadar yardımcı olacak ve onları asla yalnız bırakmayacağız. Allah O'na rahmet eylesin şehadetini kabul eylesin. Bizlere de şefaathçi eylesin. Ailesine ve arkadaşlarına sabrı cemil versin.

Bismillahirrahmanirrahim

Adem **YAVUZ**

1994 yılında Milli bir Gençlik yetiştirmenin aşkı ile yanıp tutuşan sevdalı, vaktini Allah için harcayan bir grup insanla tanışmak nasip oldu ve onlar içerisinde öyle özel bir şahsiyet vardı ki, o tüm ömrünü Rabbine ve O'nun yolunda gençler yetiştirmeye adanmıştı. Öyle bir adanmışlıktı ki, ailesinden ve çocuklarından fazla, ümmetin geleceği olan mü'min gençlere vakit ayırıyordu. Ailesi bu fedakarlıklarının mükafatını, şehit eşi ve çocuğu olarak alacaklarını henüz o günlerde bilmiyorlardı. (Allah'ım ne güzel makamlar ne güzel hediyeler, Suphanallah).

Şehit Mehmet Yılmaz sözü ile özü, eylemi ile söylemi bir olan mü'min bir dava eriydi. Onun şahsından biz şahsiyetli olmayı ve mü'minin vakur tavrını öğrendik. Bir Müslümanın inanınca ne kadar güçlü olabileceğini ondan öğrendik. Tabi Mehmet abimiz manevi olarak iyi bir alt yapıya sahipti. Her zaman şehadeti arzulayan güçlü bir ruhi alt yapı vardı. Mehmet abi ile ilk tanıştığımız günlerde bir keresinde kendisine bu bilgi-birikim ve tevekkülün sebebini sorduğum da verdiği cevabında; "İslami ilimler ve fıkıh anlamında İskenderpaşa Cemaatinden ve Fatih'teki Sankiyedim Camiinden çok istifade ettim, teşkilat eğitimimi de Milli Görüş'te Hocadan aldım, kitap okumadan bu işler olmaz" demişti. Allah'ın lütfu olarak hemen evimizin altında olan bu vakıfta Mehmet abimiz mahallenin tüm gençlerine ulaşma arzusuyla dur durak demeden gece-gündüz demeksizin koşturuyordu. Allah'ım bu adam bu heyecanı, bu gücü nereden buluyordu? Hiç mi insan yorulmak dinlenmek bilmezdi vakıfta sohbet, konferans, seminer, yarışma, müsabaka vb. Bu işlere koştuğumuz yetmezmiş gibi hastanede hasta ziyaretleri, ev sohbetleri, bilardoda ve ateri salonlarındaki gençler,

hatta parklarda takılan sokak çocukları onun için ümmetin geleceği ve kurtarılması gereken eşrefi mahlukat olan insanlardı. Bir de bizi götürdüğü bir piknik var ki onu hala unutamam; Bir gün kendisinin öncülüğünde 5-6 arkadaşımız ile pikniğe gitmek için hazırlık yaparken "siz muhabbetiniz ve sevdanız haricinde yanınıza hiç bir şey almayın gerisini (yemek-içmek) ben hallediyorum" demişti. Lakin gittiğimizde gördüğümüz manzara sadece zeytin ve çay olunca bozulmuştuk. Ama nasıl ses çıkaracağız ki? O bizim Reisimizdi. Bozulduğumuzu anlayınca sitemkâr bir üslupla "cihad eden mücahitler çoğu zaman bundan bile mahrum" demiş, gerekli mesaj ziyadesi ile anlaşılmişti.

Şehadet ediyorum ki İslam coğrafyasında son yirmi yılda kanayan hangi diyar var ise bedenen ve ruhen oralarda olmayı ve mücadele ederek o Yüce mertebeye ulaşmayı çok arzuladı ve imkânları doğrultusunda girişimlerde de bulundu; ama kim bilebilirdi ki yıllarca peşinden koştuğu o Şehadet makamının ona bu kadar yakın olabileceğini ve evinden birkaç kilometre ötede Rabbine sevgilisine kavuşacağını.

Rabbim merhameti ile muamele buyursun, makamı âlî, mekanı Firdevsi âla olsun. Bizleri de komşuluğa kabul eder ise her zaman olduğu gibi zat-ı âlîlerine medyunu şükran oluruz.

Mehmet Yılmaz ile onsekiz yaşlarında tanıştım. Esenler Fatih Mahallesiindeki Üçbaşaran Camii inşaat halindeydi, Milli Gençlik Vakfı da henüz açılmamıştı.

Hasan
AKGÜL

Caminin alt katında namaz kılıyorduk. Namaz öncesi ve sonrası arkadaşlarla caddedeki çay ocağında buluşur siyasi gündemi konuşurduk. Bir gün camide yatış namazı kılarken yanımdaki ellerini, parmaklarını hareket ettirdikçe montu hisirdiyordu. Tabi hava ve yerler oldukça soğuk. Namazdan sonra elimi sırtına koyarak, kardeş şu parmaklarını oynatmazsan daha iyi olmaz mı, namazda dikkatim dağılıyor, dedim. Meğer o da tecrübeli bir avcıymış...

Daha sonra Milli Gençlik Vakfı açıldı, bizi oraya davet etti. Samimi olduk. Tanidikça çalışkan, üşenmeyen, dava ehli bir insan olduğunu gördük. Herkesle iletişim kurabiliyordu; gençlerin dünyasına girebiliyor, yaşlılara saygıda kusuretmiyordu. Yaşlılar da onu seviyordu. Onunla çok güzel anılarım oldu. Dersler, sohbetler, ev sohbetleri, tebliğ çalışmaları... Kendisiyle

kısa bir süre pazarcılık da yaptık. El arabasının üzerine yerleştirdiğimiz bir buçuk metrelik suntanın üzerinde çocuk tokaları ve başörtüsü satıyorduk. Bir keresinde

5. caddenin yokuşundan aşağı inerken el arabası elimizden kayıp gitti ve devrildi. Kahkahayla gülmeye başladık. Hep gülümseyen, tebessüm eden bir yüzü vardı. İnsana sarılması, kardeş ne haber, demesi bile yetiyordu insana. Hızlıydı, dertliydi...

Yıllar sonra Esenler'den taşınacağını söyledi. Karşıya veya Sakarya'ya gideceğim, deyince kendisini ikna etmeye çalışmıştık. Sonra karşıya taşındı, orada da İslâmi çalışmalara devam etti. Ajans ve matbaa işi yapıyordu, bu tarafa geldikçe zaman zaman görüşüyorduk. En son İKRA Bağcılar Şubesi'nde görüşmüştük. 15 temmuz gecesi, darbecilere karşı koyarken şehit olduğu haberini aldık. İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciün. Esasen kışkandık, hep şehit olmayı istiyordu. Şehit olduktan sonraki fotoğrafını gördük, her zamanki gibi mütebessimdi.

Adem **KOCAMEŞE**

2000/2001 yıllarında şehidimiz Mehmet Yılmaz ile birkaç arkadaş bir piknik organizasyonu düşünmüştük. Malum, bizim pikniklerde mangal, meyveler, sebzeler ve içecekler gibi en ince detaylar düşünülür. Fakat benim aklıma bir fikir geldi ve bunu Mehmet Yılmaz ile paylaştım.

İslâm beldelerinde mücahid kardeşlerimiz dağlarda aç, susuz, perişan halde iken biz ve arkadaşlarımız sözcüklerden bir adım daha

öne geçerek bu piknikte onların sıkıntılarını daha iyi anlayıp halleri ile hallenmek için menüde sadece zeytin, ekme ve çay olmasını, başka hiçbir gıda getirilmemesini ve bunu yalnız ikimizin bilmesini teklif ettim. Bir an düşündü ve gülerek kabul etti. Ertesi gün kahvaltıda poğaçaya, börek ve nefis bir kahvaltı, öğlen yemeğinde mangal hayali kuran arkadaşlar adeta şok olmuşlardı.

Sevgili şehidimiz ve orada bulunan bütün arkadaşlarımız için o gün unutulmaz birgün olmuştur.

Mehmet Yılmaz abi ile Esenler Fatih mahallesine geldiğinde ilk tanışan kişi olmak gerçekten ayrı bir duygu. Kendisi, İslâm'a hizmet etmekten başka derdi olmayan bir şahsiyetti. Bu hizmetin karşılığında hep şehâdet şerbeti içmek isterdi. Allah (cc) bu duasını kabul etti.

Yasin
ESEN

kampa gittik. 5-6 kişiydik. Mehmet abiyle birlikte 4 kişi önceden gitti, Murat Şeker ile ben akşama doğru gittik. Bize kesinlikle hiçbir şey almamamızı, her şeyi kendilerinin aldığını, fazla

bir şeyler alıp israf olmamasını ısrarla söyledim. Biz de bir şey almadan gittik. Ama sadece ekmek, zeytin ve tuz aldıklarını gördük. Hani mangal falan yapmayı bekliyoruz. Abi bu ne dediğimizde, sert ve keskin bir şekilde, Çeçenistan'da mücadele eden mücahitler bunları da bulamıyorlar, zeytini de size acıdığım için aldım dedi. Üç gün boyunca bize bunları yedirdi. Şunu çok ama çok samimi olarak söylüyorum; yaşarken bile şehadetini yaşıyordu ve Rabbim istediğini verdi. Onunla o kadar çok anım var ki, hangisini anlatayım. Böyle bir insanı tanıdığım için Allah'a çok şükrediyorum. Allah için sevmek, sözü ne zaman dile getirilse, bütün samimiyetle söylüyorum, hep Mehmet abi gelir aklıma. Kendisini çok seviyordum ve bu gerçekten Allah rızası içindir. Şu an çok duygulandım. Çok samimi bir müslümandı. Allah'ım, şehadetini kabul et.

Mehmet abiyle ilgili çok anılarım var. Bunların bir iki tanesini paylaşmak istiyorum. Birlikte Çeçenistan'a cihada gitmek istedik. Ama bunu gerçekten çok istedik. Hatta bu konuda bize yardımcı olması için İHH Genel Başkanı'nın yanına gittik. Bize onların mücahide değil, paraya ihtiyaçları olduğunu söylediğinde biz de ama bizim de şehit olmaya ihtiyacımız var cevabını verdik. Bu sözümüzden etkilendiklerini ve bize yardımcı olacakları izlenimi edindiğimizi hatırlıyorum. Buna çok sevindik, umutla bekledik, hatta tekrar gidip sorduk, ama gitmek nasip olmadı... Kendi topraklarında şehadet şerbetini içmek varmış nasibinde.

Mehmet abimiz bizimle hep ilgilenirdi, hiç boş bırakmazdı. Bir keresinde Arnavutköy'e

.....
Hatip **DEMİR**

Çok muhterem şehidimiz, Mehmet Yılmaz ağabey... O benim hidayet sebebidir. Cemaatle çalışmak nedir, birlikte İslâmi çalışma yapmak ne demektir, ondan öğrendik. Aynı şekilde Müslümanlığın sadece namaz, oruç, hacc... olmadığını, bireysel ibadetlerin yanında başkalarının da hidayetine vesile olmak için çalışmak

gerektiğini ondan öğrendik. Milli Gençlik Vakfı'nın (Esenler Fatih mahallesindeki şubesinin) açılışından beri tanıdığım Mehmet Yılmaz abim, beni de buradaki çalışmalara dahil etmişti. Bu kervana katılmama ve İslâm için yapılan çalışmalara ortak olmama vesile olan Şehit Mehmet Yılmaz abimizi rahmet ve minnetle anıyorum, makamı cennet olsun.

Şehit Mehmet YILMAZ

Allah insanoğluna bir hayat vermiştir. İnsanoğlu bu hayatı yaşarken her zaman birilerini örnek alır. İyi veya kötü tüm işlerde birileri örnek alınmıştır. İnsanın her zaman bir rol modeli olmuştur.

İhan
ULUÇ

Biz Müslümanlar ise Allah'ın Resulünü örnek alırız. Bu da bize Allah'ın emridir. Nitekim Ahzab Suresi'nin 21. ayetinde Allah'ı Teâlâ şöyle buyurmaktadır: "Andolsun ki, Allah'ın Resulünde sizin için, Allah'a ve Ahiret gününe kavuşmayı uman ve Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır."

İslam tarihi Hz. Peygamberi örnek alan yiğitler ve salihlerle doludur. Bunu hem âlimlerde, hem siddiklerde hem de şehitlerde görebiliriz. Biz bunların hayatlarını kitaplarda, dergilerde okuduk; hep büyüklerimizden dinlerdik tarihe yön vermiş menkıbelerini. Hep böyle insanlar olmayı isterdik. En azından böyle insanları çevremizde görmeyi arzu ederdik. Böyle insanlar arardık yakınımızdan en uzağına kadar.

Rabbime şükürler olsun ki hayatımda böyle birkaç insanı tanıma fırsatı buldum. Bunlardan biri de Şehit Mehmet YILMAZ abidir. Şahit oldum ki Şehit Mehmet abi Hz. Peygamberi ve ashabını elinden geldiğince en güzel şekilde örnek almaya çalışırdı.

Şehit Mehmet abi ile 1994 yılında tanıştım. O zamanlar Esenler Fatih Mahallesi Milli Gençlik Vakfı başkanlığını yürütmekteydi. Kendisini tanıdıkça onu daha çok sevdim. Hayran duyulacak bir yaşama sahipti. Vakfa gelen her genç ile ayrı ayrı ilgilenirdi. Herkesin derdi ile dertlenirdi. Gençlere ilgi ve alakası çok iyi derecedeydi. Gerektiğinde evlerini ziyarete gider eksiklerini gidermeye çalışırdı. İslâm'ı kendi hayatında yaşayarak gençlere güzel bir örnek olurdu. Şehit Mehmet abi çok konuşmazdı. Hayatıyla, yaşantısıyla, karakteriyle İslâm'ı gençlere anlatırdı. Bu samimiyetle birçok gencin gönlünü fethetmeyi başarmıştı. Mesela cebinde 3 lirası

varsa 2 lirasını ihtiyacı olana verirdi. Hastan varsa ziyaret ederdi. Kendi çocuklarından daha çok vakıftaki gençlerle ilgilenirdi. Fedakâr bir insandı. Disiplinli ve prensip sahibi bir insandı. Toplantılara önem verirdi. Hatta şu sözünü hiç unutmam:

"Bir Müslümanın toplantıya gelmemesi için üç sebebi vardır: Hapishane, Hastane ve Gasilhane. Diğer sebepler makul değildir."

Derdi hep İslâm'dı. İslâm'ı o kadar çok iyi yaşardı ki rızık derdi olmazdı. Namazlarını cemaatle kılmaya özen gösterirdi. Tadil-i erkâna dikkat ederdi. Her muhabbetinde İslâm'ı anlatır ve İslâm'ı konuşurdu. Ekonomik durumu iyi değildi ama her fırsatta hacca ve umreye gitmeye çalışırdı. Şehadet arzusu ile yaşayan bir abimizdi. Ve sürekli şehit olmak için dua ederdi. Hatta muhtelif İslam memleketlerine gidip zulmedenlere karşı cihat etmeyi dahi düşünmüştü. Buna teşebbüs de etmişti. Nasip olmadı. Demek ki nasibi 15 Temmuz idi. Ve kendi öz yurdunda şehitlik nasip oldu. Hep doğru konuşurdu. Asla yalan konuşmazdı. Ümmetin birliğine önem verirdi. Her defasında birleştirici fikirleriyle ön plana çıkardı. Ayrıştırıcı fikirlerden kaçınırdı.

Hasan el Benna'yı, Seyyit Kutup'u, Necmettin Erbakan'ı, Abdülkadir Udeh'i kendisine rehber edinirdi. Ümmetin birliğine önem veren kim varsa onları örnek alırdı. Teşkilat adamıydı. Önder olmaya layık bir insandı. Cesaretliydi. Sağına soluna bakmadan karar verdiği her şeyi yapmaya çalışırdı. Onun evinde dersler yapardık. Eve girdiğimizde mescit havasını teneffüs ederdik. Evine girdiğimizde ilk Fatih Sultan Mehmet'in posterini karşılaşırdık. O kadar iyi bir insandı ki biz kendisine baktığımızda Allah'ı hatırlardık. Böyle insanları kardeşlerimize anlatmamız lazım. Şehit Mehmet abi gibi insanlara ihtiyacımız var. Çünkü Allah ve Resulünü kendi hayatına en güzel şekilde yansıttığına şahit olduk. Örnek bir şahsiyetti. Bu devirde bulunan nadir insanlardandı.

Şu sözlerle bitireyim yazımı: 15 Temmuz günü saat 17.00 civarında kısa bir muhabbetimiz

oldu. Gençlere sahip çıkmamız gerektiğini söylüyordu. Gerekirse meydanlara inip insanlara İslam'ı anlatmamız gerektiğini vurguluyordu. Sokaklarda İslam'dan habersiz insanların İslam'dan haberdar hale getirmemiz gerektiğinin üzerinde duruyordu. Ne tevafuk ki o gün hep 'meydanlar' üzerinde durdu. Sanki şunu söyler gibiydi: "Kendisi o gün meydana çıkacak ve şehit olacaktı."

Rabbim şehadetini kabul etsin. Şehit Mehmet abinin yolu yolumuz olsun. Ne mutlu o yolun yolcularına ve Rabbe kavuşmak arzusuyla İslami bir hayat yaşayanlara!

Velhasıl, böyle bir hayat ve yaşama ancak şehitlik yakışırdı. Çünkü şehitliğe yakışır bir yaşamı vardı. Rabbim dualarına icabet etti diye ümit ediyorum.

Bismillahirrahmanirrahim

Talip **DEMİR**

Değerli abimiz Mehmet Yılmaz'ı ben 1996 yılında Milli Gençlik Vakfında tanıdım. Onu her zaman bir abi, bir büyüğüm olarak gördüm. Bilgisine ve ağabeyliğine çok güvendiğim bir büyüğümdü. Birlikte çalıştığımız süre içinde kendisini hep yürekli, yiğit bir kahraman olarak gördüm. Hani halk arasında bir tabir vardır; "gözünü budaktan sakınmaz" diye,

işte eğer ortada İslam'a bir saldırı varsa Mehmet abi tam olarak böyle biriydi. Tıpkı Boğaziçi (15 Temmuz Şehitler) Köprüsü'nde şehit olduğu günkü gibi. O hep ön safta olurdu, biz arkasından giderdik; tam bir cesaret örneği idi. Onunla bir araya geldiğimizde malayani, boş bir şey konuşmazdı, derdi hep İslâm davasıydı. Mehmet abiyile ilgili söylenecek çok söz var; ama bu kadarla iktifa edelim. Mekânı cennet, derecesi âli olsun.

ŞEHİDİMİZE VEFA

15 Temmuz 2016 Cuma gecesi
Paralel İhanet Çetesinin hain
planlarında şehit olan abimize
afrikada su kuyusu açıyoruz.

Şehit Mehmet YILMAZ

Su Kuyusu

Bağış ve destekleriniz için
Mehmet YILMAZ
su kuyusu yazmanız yeterli

Ziraat Bankası
TR66 0001 0004 8802 1249 9450 07

Vakıf Bank
TR29 0001 5001 5800 7266 5775 89

Ah, Mehmet YILMAZ abim ah!

Abdüsselam
GÜLTÜRK

Bu gidişin bana ölümü hatırlattı. Beni kendime getirdi senin gibi Allah için çalışmam gerektiğini, senin gibi mücahit olmayı, şehadet şerbeti içmem gerektiğini hatırlattı. Senin ölümüne üzüldüm. Senin gibi bir abiyi, dostu kaybettiğim için; ama seni kıskandım. Abi resmine baktıkça hicrî kırk'larla gözyaşları döktüm. Rabbim senin gibi mücahitçe bizlere de şehit olmayı nasip etsin güzel abim benim.

Sene 1992, yaşım 15 idi seninle tanıştığım ilk gün. İlk karşılaşmamızda çay bahçesine davet ettin. Bana Hasan el Benna dan, Seyyit Kutup'tan, Erbakan hocadan bahsettin, onlar gibi mücahit olmamız gerektiğini anlattın. Namaza başlamama vesile oldun, İslâmî sohbetlerden feyz almayı öğrettin bana. Mahallemizde neler yapmalıyız, MGv'yi kuralım dediğinde çok mutlu olmuşum. Yerimizi kiraladık, beraber boyasını yaptığımızı, masa sandalyesini almak için hayırseverleri ziyaret ettiğimizi dün gibi hatırlıyorum. Elhamdülillah sayende, vesilenle yüzlerce kardeşimiz yetişti mahallemizde.

Her zaman güler yüzlüydün, ölümü bile güler yüze karşıladın be abi. Ezanla başlayıp sela ile biten bir ömürde ölümüne her zaman hazırlıklıydın. Bizler şahidiz, Rabbim de şahit olsun. Bizlere her zaman öncü oldun, O'nun için gayret ederdin. Bizlere de bunu öğrettin. Dostluk ve arkadaşlık ilişkilerin hiç bir zaman menfaat üzerine olmazdı. Sevmek bir ibadettir der, herkesi ALLAH cc için çok severdin. (Tanyanlar çok iyi hatırlar,

karşılaştığında sarılır, "seni ALLAH için seviyorum" cümlesi hiç bir zaman dilinden düşmezdi Mehmet abimin).

Eğer dünyaya ait olmamış bir Müslüman, mücahit görmek isterseniz Mehmet YILMAZ abime bakmanız yeterli olabilir. Gerçek bir çınardı, dallarında bizim gibi gençler yetişti. Yaşarken hepimize örnek olan Mehmet abim vefatında da, şehadetinde de bizlere örnek oldu. Mehmet abimin gençleri götüreceği toplantı, sohbet vs. bir şeyler vardır muhakkak; bizlere hiç bir şey söylemeden hadi gidiyoruz der, biz nereye demezdik. Cenaze aracının arkasında mezarlığa yürürken Engin Coşkun kardeşimin şu sözü çok hoşuma gitti: Arkadaş, Mehmet abi yine taktı bizi peşine gidiyoruz. Evet gidiyoruz, yine Mehmet Yılmaz abinin peşinden gidiyoruz. Mehmet abim Rabbine kavuşurken bile bizi yine peşine taktı, yine bize sevap işletti. Güzel abim işi gereği Çengelköy'e taşınmıştı. Taşınmamış olsaydı, 15 temmuz akşamı, şehadet şerbetini içtiği gece bize yine hadi gidiyoruz der, biz de nereye demeden takıldık Mehmet abime, bizi şehadete götürürdü. Mekânın cennet olsun güzel insan. Biz senden razıydık, Rabbim de senden razı olsun.

Biz seni ALLAH (cc) için sevdi. ALLAH (cc) da seni sevsin.

Biz seni ALLAH (cc) için abi, kardeş bildik. ALLAH (cc)'da seni kulu bilsin.

Peygamberine ümmet, cennetinde gül eylesin.

YENİ BİR DÖNEM, YENİ BİR BAŞLANGIÇ

İKRA Derneği olarak geleneksel hale getirdiğimiz açılış yemeği programını 20 Eylül 2016, Salı günü Bağcılar Belediyesi Kültür Merkezi'nde gerçekleştirdik. Yönetim Kurulu üyelerimiz, Derneğimizde ders veren hocalarımız ve ailelerinin katılımıyla gerçekleşen program, bizlere bir kere daha İKRA Derneğinin iyilik için yola çıkmış, birbirine kenetlenmiş büyük ve samimi bir aile olduğunu hatırlattı.

Her yıl Eylül ayında, okulların açılışıyla birlikte gerçekleştirdiğimiz bu yemekli toplantıya her ne kadar "açılış programı" desek de, buradaki açılış lafın gelişi. Yoksa İKRA Derneği olarak çalışmalarımıza aralıksız devam ediyoruz; yaz, kış, sıcak, soğuk çalışmalarımıza engel teşkil etmiyor elhamdulillah. Ama her yıl ailelerle birlikte yapılan bu açılış yemeği ile hizmet birlikteliğimizi sağlamlaştırıyoruz, gayretimizi-şevkimizi pekiştiriyoruz ve hizmet aşkımızı tazeliyoruz.

Bu yılki açılış yemeği, hepimizin boşluğunu

hissettiği bir eksikle gerçekleşti. Evet, bu yılki açılış, Şehit Mehmet Yılmaz abimizin yokluğuyla yapıldı. Gerçi o, fiziken aramızda olmasa da örnek yaşantısı ve bu yaşantıyı taçlandıran şehadetiyle, azmimizi ve şevkimizi güçlendiren bir manevi timsal olarak bizlerden uzak da değildi. Bu vesile ile bir kez daha ona ve bütün şehitlerimize Allah'tan rahmet diliyoruz.

Engin COŞKUN kardeşimizin sunuculuğunu yaptığı program, 20.30'da akşam yemeği ile başladı. Yemeğin ardından İKRA Başakşehir Şubesi Başkanı Vahdet TURAN hocamızın okuduğu Kur'an-ı Kerim tilavetini dinledik. Ardından Genel Başkanımız Sayın Mehmet ÇELİK geldi kürsüye.

Mehmet ÇELİK hocamız konuşmasında, Derneğimizin misyonunu, bugüne kadar yaptığı çalışmaları ve bu çalışmaların ne kadar önemli olduğunu vurguladı. İfa ettiğimiz bu önemli çalışmaların katlanarak devam etmesi gerektiğine vurgu yaptı.

Derneğimiz bünyesinde gerçekleştirilen çalışmalar neticesinde ulaşılan hedeflerle ilgili sayısal bilgiler verdi.

Bu bilgiler ışığında geçen eğitim yılında yaptığımız çalışmaların gerçekten çok güzel sonuçlar getirdiğini görmek bizleri mutlu etti. Derneğimizin temel misyonu olan sistemli kitap okuma ve okutma çalışması çerçevesinde yüzbinlerce sayfa kitap okunduğunu, Derneğimizin altı şubesi ve İGEM'de (İKRA Gençlik Etüt Merkezi) yapılan düzenli sohbetler, seminerler ve derslerden istifade etme sayısının binlerce olduğu sayın ÇELİK'in paylaştığı verilerden bazılarıydı. Şüphesiz okunan her sayfa, dinlenen her ders, bizleri, "insanlık için çıkartılmış en hayırlı ümmet/topluluk" olma sıfatını hak etmeye daha çok yaklaşıracak, "iyiliği emretme, kötülükten sakındırma" görevini yerine getirecek donanımına ulaşmamıza katkı sağlayacaktır.

Genel Başkanımız Mehmet ÇELİK'in ardından kürsüye, ilminden her zaman istifade ettiğimiz, nasihatleriyle, teşvikleriyle ve şubelerimizde yaptığı derslerle İKRA Derneği'nin daha iyiye gitmesine yardımcı olan Fatih Sultan Mehmet Üniversitesi öğretim üyelerinden Yrd. Doç. Dr. Ahmet EFE hocamız geldi.

Ahmet EFE hocamız, insanlarla bire bir ilgilenilen, Kur'an'ın ilk emri olan "İKRA"yı gerçekleştirmeyi kendine amaç edinen bu çalışmanın önemine bir kez daha vurgu yaptı ve bu hizmetin durmadan, duraksamadan ve gevşemeden devam ettirilmesi gerektiğini ifade etti.

Ahmet EFE hocamızın konuşmasının ardından kürsüye İKRA Derneği Kitap Komisyonu Başkanı Ahmet YAPICI hocamız geldi. YAPICI hocamız konuşmasında,

bu gibi çalışmalarda bazen gevşemeler, bıkkınlıklar görülebileceğini hatırlattı ve böyle bir duruma düşmemek için gerekli hassasiyetin gösterilmesi gerektiğine dikkat çekti.

Sayın YAPICI, okumanın, iyilikleri emredip kötülüklerden sakındırmanın Müslümanların asli görevleri olduğunu hatırlattı ve bu kapsamda İKRA Derneği'nin çalışmalarına sıradan bir sivil toplum kuruluşunda faaliyette bulunmak şeklinde, bir hobi gözüyle bakılmaması gerektiğini söyledi.

Konuşmaların ardından Derneğimizin şubelerinde ders yapan hocalarımız kürsüye davet edildi ve kendilerine bu günün anısına hediyeler takdim edildi. Aynı şekilde Derneğimizin Şube Başkanlarına da plaket verildi.

İKRA Derneği yoluna devam ediyor... Kenetlenerek, büyüyerek devam ediyor... Büyüklerimizin bilgi ve tecrübelerini, gençlerimizin heyecan ve enerjilerini harmanlayarak devam ediyor... Müslümanların, dünyanın en çok okuyan ve en bilgili bireyleri olmasının özlemini yüreklerinde taşıyarak devam ediyor... Ve herkese diyoruz ki, gelin bu kervanda birlikte yürüyelim, dünya ve âhiret mutluluğuna birlikte ulaşalım.

İLLERE GÖRE İKRA TÜRKİYE KİTAP OKUR HARİTASI

İKRA ANADOLU İRTİBAT: İHSAN KARADAŞ - 0507 750 50 16

Esenler Şubesi

Fatih Mh. Fatih Cd. 35. Sk.
No:4/A Esenler
Tel: 0535 778 17 73

Bağcılar Şubesi

Çınar Mh. 5/2 Sk.
No. 8 Bağcılar
Tel: 0533 506 91 25

Güngören Şubesi

Güneştepe Mh. Şehit Özcan Canik
Sk. No:11/C
Tel: 0536 619 33 37

Tuna Şubesi

Tuna (Karabayır) Mh. Bağcılar Cd.
No:48 Esenler
Tel: 0532 237 28 13

Nenehatun Şubesi

Nenehatun Mh. Aziziye Cd.
No: 70 Esenler
Tel: 0546 425 12 25

Başakşehir Şubesi

Başak Center, Uğur İş Merkezi, Kat:1
D:6 5. Etap, 2. Kısım - Başakşehir
Tel: 0532 417 08 00

İGEM (İkra Gençlik ve Etüt Merkezi)

Fatih Mah. 263 Sk. No: 12 (Akşemseddin İmam Hatip Lisesi Karşısı) Esenler

Tel: 0541 220 53 30

www.ikragenclik.com - facebook.com/ikra-Genclik-Etut-Merkezi-IGEM

BİR MAR

"ucuz, kaliteli, güvenilir alışveriş"

Ciğerci Hacı Basri Oğulları

CİĞERCI BƏSRİ DÖNER
KAHVALTIDA LİDER

CİĞERCI BƏSRİ DÖNER
KAHVALTIDA LİDER

Kapalıçarşı

Telefon : (0212) 511 95 54

Beyazıt/Gedikpaşa

Telefon : (0212) 517 27 93

Esenler

Telefon : (0212) 646 43 44

Bayrampaşa

Telefon : (0212) 565 44 54

www.cigercibasri.com

BAYAR

PASLANMAZ ÇELİK

**AVRUPA MENŞEİLİ
MAKİNALARIMIZLA,
35 YILDIR
PASLANMAZ ÇELİK
SEKTÖRÜNDE
HİZMETİNİZDEYİZ.**

Genel Hizmetlerimiz

- Dilme Hattı
- Boy Kesme Hattı
- Levha Hare Desen Hattı
- Desenli Yüzey İşleme Hattı
- Rulo Taşlama Hattı
- Rulo Fırçalama Hattı

BAYAR ÇELİK PASLANMAZ SERVİS MERKEZİ

Boy Kesme Hattı

Sac Plaka Stok Sahası

Rulo Taşlama Hattı

Boy Kesme Hattı (2)

Boy Kesme Hattı (3)

Dilme Hattı (1)

www.bayarcelik.com

Haraççı Mah. Simge Sok. No.3 P.K.34281 Arnavutköy - İstanbul TEL: +90 212 683 13 00 (pbx) FAKS: +90 212 683 08 58
bayar@bayarcelik.com / www.bayarcelik.com